

ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΚΟΣΜΑ
Δ. Φ. ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ

ΕΚΛΟΓΑΙ
ΕΚ ΤΗΣ
ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΡΡΙΑΝΟΥ

ΔΙΑ ΤΗΝ Γ' ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΝΑΘΗ

Ἐυκεκριμένον κατὰ τὸν νόμον 3438

Τιμᾶται μετὰ τοῦ βιβλιοσήμου καὶ φόρου δρχ. 25.20

Βιβλιόσημον καὶ φόρος Ἀναγκαστικοῦ Δανείου δρχ. 8.60

Ἄριθμὸς ἔγκριτ. ἀποφάσεως 33492—27/6/1931

Ἄριθμὸς ἀδείας κυκλοφορίας 94809/5-9-40

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ",
ΙΩΑΝΝΟΥ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΥ & ΣΙΑΣ Α.Ε.

46—ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ—46

.1940

ΙΣΤ
ΑΡΧ
1940

ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΚΟΣΜΑ

Δ. Φ. ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ

ΕΚΛΟΓΑΙ

ΕΚ ΤΗΣ

ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΡΡΙΑΝΟΥ

ΔΙΑ ΤΗΝ Γ' ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΝΑΘΗ

κριμένον κατὰ τὸν νόμ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ",
ΙΩΑΝΝΟΥ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΥ & ΣΙΑΣ Α.Ε.

46—ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ—46

1940

Αρ. 18203

Πᾶν γνήσιον ἀντίτυπον φέρει τὴν ὑπογραφήν τοῦ συγγραφέως
καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ Βιβλιοπωλείου τῆς «Ἑστίας».

Κ. Κογγύ

ΤΥΠΟΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΚΔΟΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ Α. Ε.
ΑΘΗΝΑΙ—ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ 44

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ο ΜΕΓΑΣ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ — ΚΕΙΜΕΝΟΝ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. ΒΙΟΣ ΑΡΡΙΑΝΟΥ

Ὁ Φλάβιος Ἀρριανὸς ἐγεννήθη ἐν Νικομηδείᾳ, πρωτεύουσῃ τῆς ἐν τῇ Μ. Ἀσίᾳ Βιθυνίας περὶ τὸ 95 μ. Χ.· νέος ὢν ἀφῆκε τὴν πατρίδα του καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Νικόπολιν τῆς Ἡπείρου, ὅπου ἐγένετο μαθητὴς καὶ φίλος τοῦ φιλοσόφου Ἐπικτήτου.

Ἀφ' οὗ διήκουσε τὸν Ἐπίκτητον, εἰσηλθὼν ἔπειτα εἰς τὸν δημοσίον βίον. Ἐν ἔτει 130 διωρίσθη ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ, ὑπὸ τοῦ ὁποίου πολὺ ἐτιμᾶτο διὰ τὴν φιλομάθειάν του καὶ τὰς πολλὰς του γνώσεις, διοικητῆς τῆς Καππαδοκίας. Ἐν ἔτει 147 ἐγένετο ἐπώνυμος ἄρχων ἐν Ἀθήναις, αὐτόθι δὲ πάλιν ἐν ἔτει 171 εὐρίσκομεν αὐτὸν πρύτανιν τῆς Πανδιονίδος φυλῆς.

Κατὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς του ὁ Ἀρριανὸς ἐπανῆλθεν εἰς τὴν πατρίδα του, ὅπου ἐγένετο ἱερεὺς τῆς Δήμητρος καὶ τῆς Περσεφόνης. Πότε οὗτος ἀπέθανε δὲν εἶναι γνωστόν· πιθανώτατα περὶ τὸ 180 μ. Χ.

2. ΑΡΡΙΑΝΟΥ ΑΝΑΒΑΣΙΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Ὁ Ἀρριανὸς ὑπῆρξε πολυγραφώτατος γράψας κατὰ μίμησιν τοῦ Ξενοφῶντος ποικίλα συγγράμματα, φιλοσοφικά, ἱστορικά, γεωγραφικά καὶ στρατιωτικά.

Ἐκ τῶν ἱστορικῶν συγγραμμάτων τοῦ Ἀρριανοῦ τὸ σπουδαιότατον εἶναι ἡ «**Ἀνάβασις Ἀλεξάνδρου**» διηρημένη εἰς 7 βιβλία. Ἐν τῷ συγγράμματι τούτῳ δὲν ἐξιστορεῖται μόνον ἡ ἐκστρατεία τοῦ Ἀλεξάνδρου κατὰ τοῦ Περσικοῦ κράτους, ἡ κυρίως Ἀνάβασις, ἀλλ' ὅλος ὁ βίος τοῦ Μακεδόνος βασιλέως ἀπὸ τῆς ἀνόδου αὐτοῦ εἰς τὸν θρόνον μέχρι τοῦ θανάτου.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ΚΑΘΗΜΕΡΕΣ

Η παρούσα συλλογή αποτελεί μια προσπάθεια να παρουσιαστεί ο πλούτος της ελληνικής λογοτεχνίας, να δειχθεί η ποικιλία των ειδών και των μορφών, να γίνει γνωστό το έργο των μεγάλων συγγραφέων, να φανεί η ανάπτυξη της ελληνικής λογοτεχνίας από τον κλασικό χρόνο μέχρι σήμερα. Η συλλογή περιλαμβάνει έργα που έχουν διαρκήσει στην ιστορία της λογοτεχνίας, έργα που έχουν γίνει κλασικά, έργα που έχουν γίνει σύγχρονα, έργα που έχουν γίνει σύγχρονα και σύγχρονα.

Η συλλογή περιλαμβάνει έργα που έχουν διαρκήσει στην ιστορία της λογοτεχνίας, έργα που έχουν γίνει κλασικά, έργα που έχουν γίνει σύγχρονα, έργα που έχουν γίνει σύγχρονα και σύγχρονα.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Η παρούσα συλλογή αποτελεί μια προσπάθεια να παρουσιαστεί ο πλούτος της ελληνικής λογοτεχνίας, να δειχθεί η ποικιλία των ειδών και των μορφών, να γίνει γνωστό το έργο των μεγάλων συγγραφέων, να φανεί η ανάπτυξη της ελληνικής λογοτεχνίας από τον κλασικό χρόνο μέχρι σήμερα. Η συλλογή περιλαμβάνει έργα που έχουν διαρκήσει στην ιστορία της λογοτεχνίας, έργα που έχουν γίνει κλασικά, έργα που έχουν γίνει σύγχρονα, έργα που έχουν γίνει σύγχρονα και σύγχρονα.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Α'. Ὁ Ἀλέξανδρος ἐν Πελοποννήσῳ.

(Κεφ. 1)

1. Λέγεται δὴ Φίλιππος μὲν τελευτήσαι ἐπ' ἄρχοντος Πυθοδήμου Ἀθήνησι· παραλαβόντα δὲ τὴν βασιλείαν Ἀλέξανδρον, παῖδα ὄντα Φιλίππου, ἐς Πελοπόννησον παρελθεῖν εἶναι δὲ τότε ἀμφὶ τὰ εἴκοσιν ἔτη Ἀλέξανδρον. ἐν ταῦθα ξυναγαγόντα τοὺς Ἑλληνας, ὅσοι ἐντὸς Πελοποννήσου ἦσαν, αἰτεῖν παρ' αὐτῶν τὴν ἡγεμονίαν τῆς ἐπὶ τοὺς Πέρσας στρατιᾶς, ἦντινα Φιλίππῳ ἤδη ἔδοσαν· καὶ αἰτήσαντα λαβεῖν παρ' ἐκάστων πλὴν Λακεδαιμονίων· Λακεδαιμονίους δ' ἀποκρίνασθαι μὴ εἶναι σφισι πάτριον ἀκολουθεῖν ἄλλοις, ἀλλ' αὐτοὺς ἄλλων ἐξηγεῖσθαι. νεωτερίσαι δ' ἅττα καὶ τῶν Ἀθηναίων τὴν πόλιν. ἀλλ' Ἀθηναίους γε τῇ πρώτῃ ἐφόδῳ Ἀλεξάνδρου ἐκπλαγέντας καὶ πλείονα ἔτι τῶν Φιλίππῳ δοθέντων Ἀλεξάνδρῳ ἐς τιμὴν ξυγχωρήσαι. ἐπανελθόντα δ' ἐς Μακεδονίαν ἐν παρασκευῇ εἶναι τοῦ ἐς τὴν Ἀσίαν στόλου.

Β'. Διάβασις τοῦ Ἀλεξάνδρου εἰς Ἀσίαν.

(Κεφ. 11 – 12)

11. Ἄμα δὲ τῷ ἡρὶ ἀρχομένῳ ἐξελαύνει ἐφ' Ἑλλησπόντου, τὰ μὲν κατὰ Μακεδονίαν τε καὶ τοὺς Ἑλληνας Ἀντιπάτρω ἐπιτρέψας, αὐτὸς δ' ἄγων πεζοὺς μὲν ξὺν φιλοῖς τε καὶ τοξόταις οὐ πολλῶν πλείους τῶν τρισμυρίων, ἰππέας δὲ ὑπὲρ τοὺς πεντακισχιλίους. ἦν δὲ αὐτῷ ὁ στόλος παρὰ τὴν λίμνην τὴν Κερκινίτιν ὡς ἐπ' Ἀμφίπολιν καὶ τοῦ Στρυμόνος ποταμοῦ τὰς ἐκβολάς. διαβάς δὲ τὸν Στρυμόνα παρήμειβε τὸ Πάγγαιον ὄρος τὴν ὡς ἐπ' Ἀβδηρα καὶ

Μαρώνειαν, πόλεις Ἑλληνίδας ἐπὶ θαλάσῃ ὤκισμένας. ἔνθεν δ' ἐπὶ τὸν Ἐβρον ποταμὸν ἀφικόμενος διαβαίνει καὶ τὸν Ἐβρον εὐπετῶς. ἐκείθεν δὲ διὰ τῆς Παιτικῆς ἐπὶ τὸν Μέλανα ποταμὸν ἔρχεται.

- 5 Διαβάς δὲ καὶ τὸν Μέλανα εἰς Σηστόν ἀφικνεῖται ἐν εἴκοσι ταῖς πάσαις ἡμέραις ἀπὸ τῆς οἴκοθεν ἐξορμήσεως. ἔλθων δ' εἰς Ἐλαιούντα θύει Πρωτεσίλαφ ἐπὶ τῇ τάφῳ τοῦ Πρωτεσίλαου, ὅτι καὶ Πρωτεσίλαος πρῶτος ἐδόκει ἐκβῆναι εἰς τὴν Ἀσίαν τῶν Ἑλλήνων τῶν ἄμ' Ἀγαμέμνονι εἰς Ἴλιον στρατεύσαντων. καὶ ὁ νοῦς τῆς θυσίας ἦν ἐπιτυχεστέραν οἱ γενέσθαι ἢ Πρωτεσίλαφ τὴν ἀπόβασιν.
- 6 Παρμενίων μὲν δὴ τῶν τε πεζῶν τοὺς πολλοὺς καὶ τὴν ἵππον διαβιβάσαι ἐτάχθη ἐκ Σηστοῦ εἰς Ἄβυδον· καὶ διέβησαν τριήρεσι μὲν ἑκατὸν καὶ ἐξήκοντα, πλοίοις δὲ ἄλλοις πολλοῖς στρογγύλοις. Ἀλέξανδρον δ' ἐξ Ἐλαιούντος εἰς τὸν Ἀχαιῶν λιμένα καταραὶ ὁ πλείων λόγος κατέχει, καὶ αὐτὸν τε κυβερνῶντα τὴν στρατηγίδα ναῦν διαβάλλειν, καὶ ἐπειδὴ κατὰ μέσον τὸν πόρον τοῦ Ἑλλησπόντου ἐγένετο, σφάζαντα ταῦρον τῷ Ποσειδῶνι καὶ Νηρηῖσι σπένδειν ἐκ χρυσῆς φιάλης εἰς τὸν πόντον.
- 7 Λέγουσι δὲ καὶ πρῶτον ἐκ τῆς νεῶς ξὺν τοῖς ὅπλοις ἐκβῆναι αὐτὸν εἰς τὴν γῆν τὴν Ἀσίαν καὶ βωμοὺς ἰδρύσασθαι, ὅθεν τ' ἐστάλη ἐκ τῆς Εὐρώπης καὶ ὅπου ἐξέβη τῆς Ἀσίας, Διὸς ἀποβατηρίου καὶ Ἀθηνᾶς καὶ Ἡρακλέους. ἀνελθόντα δ' εἰς Ἴλιον τῇ τε Ἀθηνᾷ θῆσαι τῇ Ἰλιάδι, καὶ τὴν πανοπλίαν τὴν αὐτοῦ ἀναθεῖναι εἰς τὸν νεών, καὶ καθελεῖν ἀντὶ ταύτης τῶν ἱερῶν τινα ὀπλων ἔτι ἐκ τοῦ Τρωϊκοῦ ἔργου σφζόμενα. καὶ ταῦτα λέγουσιν ὅτι οἱ ὑπασπισταὶ ἔφερον πρὸ αὐτοῦ εἰς τὰς μάχας. θῆσαι δ' αὐτὸν καὶ Πριάμφ ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τοῦ Διὸς τοῦ Ἑρκείου λόγος κατέχει, μῆνιν Πριάμου παραιτούμενον τῷ Νεοπτολέμου γένει, ὃ δὴ εἰς αὐτὸν καθῆκεν.

Ἀνιόντα δ' αὐτὸν ἐς Ἴλιον Μενοίτιός τε ὁ κυβερνήτης χρυσῶ στεφάνῳ ἐστεφάνωσε καὶ ἐπὶ τούτῳ Χάρης ὁ Ἀθηναῖος ἐκ Σιγείου ἐλθὼν καὶ τινες καὶ ἄλλοι, οἱ μὲν Ἕλληνες, οἱ δὲ ἐπιχώριοι· ὁ δὲ καὶ αὐτὸς τὸν Ἀχιλλέως ἄρα τάφον ἐστεφάνωσε· Ἡφαιστίωνα δὲ λέγουσιν ὅτι τοῦ Πατρόκλου τὸν τάφον ἐστεφάνωσε· καὶ εὐδαιμόνησεν ἄρα,

ὡς λόγος, Ἀλέξανδρος Ἀχιλλέα, ὅτι Ὀμήρου κήρυκος ἐς τὴν ἔπειτα μνήμην ἔτυχεν.

12. Ἐξ Ἴλιου δ' ἐς Ἀρίσθην ἦκεν, οὐ πάσα ἡ δύναμις ὅμως αὐτῷ διαβεβηκυῖα τὸν Ἑλλησπόντον ἐστρατοπεδεύει, καὶ τῇ ὑστεραίᾳ ἐς Περκώτην· τῇ δ' ἄλλη Λάμψακον παραμείψας πρὸς τῷ Πρακτικῷ ποταμῷ ἐστρατοπέδευεν, ὅς ῥέων ἐκ τῶν ὄρων τῶν Ἰδαίων ἐκδιδοῖ ἐς θάλασσαν τὴν μεταξὺ τοῦ Ἑλλησπόντου τε καὶ τοῦ Εὐξεινοῦ πόντου. ἔνθεν δ' ἐς Ἐρμωτον ἀφίκετο, Κολωνὰς πόλιν παραμείψας. σκοποὶ δ' αὐτῷ ἐπέμποντο πρὸ τοῦ στρατεύ-

ματος· καὶ τούτων ἡγεμῶν ἦν Ἀμύντας ὁ Ἀρραβαίου, ἔχων τῶν τε ἑταίρων τὴν ἴλην τὴν ἐξ Ἀπολλωνίας, ἧς ἰλάρχης ἦν Σωκράτης ὁ Σάθωνος, καὶ τῶν προδρόμων καλουμένων ἴλας τέσσαρας. κατὰ δὲ τὴν πάροδον Πρίαπον πόλιν ἐνδοθεῖσαν πρὸς τῶν ἐνοικούντων τοὺς παραληφόμενους ἀπέστειλε σὺν Πανηγόρῳ τῷ Λυκαγόρου, ἐνὶ τῶν ἑταίρων.

- 8 Περσῶν δὲ στρατηγοὶ ἦσαν Ἀρσάμης καὶ Ῥεομίθρης καὶ Πετήνης καὶ Νιφάτης καὶ ξὺν τούτοις Σπιθριδάτης, ὁ Λυδίας καὶ Ἰωνίας σατράπης, καὶ Ἀρσίτης, ὁ τῆς πρὸς Ἑλλησπόντῳ Φρυγίας ὑπαρχος. Οὗτοι δὲ πρὸς Ζελεῖα πόλει κατεστρατοπεδευκότες ἦσαν ξὺν τῇ ἵππῳ τε τῇ βαρ-
9 θαρικῇ καὶ τοῖς Ἑλλήσι τοῖς μισθοφόροις. βουλευομένοις δ' αὐτοῖς ὑπὲρ τῶν παρόντων, ἐπειδὴ Ἀλέξανδρος διαβεβηκῶς ἠγγέλλετο, Μέμων ὁ Ῥόδιος παρήγει μὴ διὰ κινδύνου ἵεναι πρὸς τοὺς Μακεδόνας, τῷ τε πεζῷ πολὺ περιόντας σφῶν καὶ αὐτοῦ Ἀλεξάνδρου παρόντος, αὐτοῖς δ' ἀπόντος Δαρείου· προϊόντας δὲ τὸν τε χιλὸν ἀφανίζειν καταπατοῦντας τῇ ἵππῳ καὶ τὸν ἐν τῇ γῇ καρπὸν ἐμπιπράναι, μηδὲ τῶν πόλεων αὐτῶν φειδομένους. οὐ γὰρ μενεῖν ἐν τῇ χώρᾳ
10 Ἀλέξανδρον ἀπορίᾳ τῶν ἐπιτηδείων. Ἀρσίτην δὲ λέγεται εἶπεῖν ἐν τῷ συλλόγῳ τῶν Περσῶν, ὅτι οὐκ ἂν περιίδοι μίαν οἰκίαν ἐμπρησθεῖσαν τῶν ὑφ' οἷ τεταγμένων ἀνθρώπων· καὶ τοὺς Πέρσας Ἀρσίτη προσθέσθαι, ὅτι καὶ ὑποπτὸν τι αὐτοῖς ἦν ἐς τὸν Μέμωνα τριβάς ἐμποιεῖν ἐκόντα τῷ πολέμῳ τῆς ἐκ βασιλέως τιμῆς οὐνεκα.

Γ'. Ἡ παρὰ τὸν Γρανικὸν ποταμὸν μάχη (334).

(Κεφ. 13—16)

α') Τὰ πρὸ τῆς μάχης.

(Κεφ. 13—14)

13. Ἐν τούτῳ δ' Ἀλέξανδρος προῦχώρει ἐπὶ τὸν Γρανικὸν ποταμὸν ξυντεταγμένῳ τῷ στρατῷ, διπλὴν μὲν τὴν

φάλαγγα τῶν ὀπλιτῶν τάξας, τοὺς δὲ ἵππείας κατὰ τὰ κέρατα ἀγαγῶν, τὰ σκευοφόρα δὲ κατόπιν ἐπιτάξας ἔπεσθαι· τοὺς δὲ προκατασκεψομένους τὰ τῶν πολεμίων ἤγεν αὐτῷ Ἡγέλοχος, ἵππείας μὲν ἔχων τοὺς σαρισσοφόρους, τῶν δὲ φιλῶν ἐς πεντακοσίους. καὶ Ἀλέξανδρός τ' οὐ πολὺ ἀπέιχε 2 τοῦ ποταμοῦ τοῦ Γρανικοῦ, καὶ οἱ ἀπὸ τῶν σκοπῶν σπουδῆ ἑλαύνοντες ἀπήγγελλον ἐπὶ τῇ Γρανικῇ πέραν τοὺς Πέρσας ἐφρεστάναι τεταγμένους ὡς ἐς μάχην. ἔνθα δὴ Ἀλέξανδρος μὲν τὴν στρατιὰν πᾶσαν συνέταπτεν ὡς μαχομένους.

Παρμενίων δὲ προσελθὼν λέγει Ἀλεξάνδρῳ τάδε· « Ἐμοὶ 3 δοκεῖ, βασιλεῦ, ἀγαθὸν εἶναι ἐν τῇ παρόντι καταστρατοπεδεῦσαι ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τῇ ὄχθῃ, ὡς ἔχομεν. τοὺς γὰρ πολεμίους οὐ δοκῶ τολμήσειν πολὺ τῇ πεζῇ λειπομένους πλησίον ἡμῶν ἀυλισθῆναι, καὶ ταύτῃ παρέξειν ἔωθεν εὐπετῶς τῇ στρατῷ διαβαλεῖν τὸν πόρον· ὑποφθάσομεν γὰρ αὐτοὶ περάσαντες, πρὶν ἐκείνους ἐς τάξιν καθίστασθαι. νῦν δ' οὐκ 4 ἀκινδύνως μοι δοκοῦμεν ἐπιχειρήσειν τῇ ἔργῳ, ὅτι οὐχ οἶόν τ' ἐν μετώπῳ διὰ τοῦ ποταμοῦ ἄγειν τὸν στρατόν. πολλὰ μὲν γὰρ αὐτοῦ ὁράται βαθέα, αἱ δ' ὄχθαι αὐταὶ ὁρᾶς ὅτι ὑπερύψηλοι καὶ κρημνώδεις εἰσὶν αἱ αὐτῶν· ἀτάκτως τ' οὖν 5 καὶ κατὰ κέρασ, ἥπερ ἀσθενέστατον, ἐκβαίνουσιν ἐπικείσονται ἐς φάλαγγα ξυντεταγμένοι τῶν πολεμίων οἱ ἵππεις· καὶ τὸ πρῶτον σφάλμα ἐς τε τὰ παρόντα χαλεπὸν καὶ ἐς τὴν ὑπὲρ παντὸς τοῦ πολέμου κρίσιν σφαλερόν».

Ἀλέξανδρος δέ, «ταῦτα μὲν», ἔφη, «ὦ Παρμενίων, 6 γινώσκω· αἰσχύνομαι δέ, εἰ τὸν μὲν Ἑλλήσποντον διέβην εὐπετῶς, τοῦτο δέ, σμικρὸν βεῦμα, — οὕτω τῇ ὀνόματι τὸν Γρανικὸν ἐκφαυλίσας, — εἴρξει ἡμᾶς τοῦ μὴ οὐ διαβῆναι, ὡς ἔχομεν. καὶ τοῦτο οὔτε πρὸς Μακεδόνων τῆς δόξης οὔτε πρὸς 7 τῆς ἐμῆς ἐς τοὺς κινδύνους ὀξύτητος ποιουμαι· ἀναθαρρήσειν τε δοκῶ τοὺς Πέρσας ὡς ἀξιομάχους Μακεδόσιν ὄντας, ὅτι οὐδὲν ἄξιον τοῦ σφῶν δέους ἐν τῇ παραυτίκα ἔπαθον».

14. Ταῦτα εἰπὼν Παρμενίωνα μὲν ἐπὶ τὸ εὐώνυμον κέρας πέμπει ἡγησόμενον, αὐτὸς δ' ἐπὶ τὸ δεξιὸν παρήγε. προε-
τάχθησαν δ' αὐτῷ τοῦ μὲν δεξιοῦ Φιλώτας ὁ Παρμενίωνος,
ἔχων τοὺς ἑταίρους τοὺς ἱππέας καὶ τοὺς τοξότας καὶ τοὺς
Ἄγριανας τοὺς ἀκοντιστάς· Ἀμύντας δὲ ὁ Ἀρραβαίου
τοὺς τε σαρισσοφόρους ἱππέας ἔχων Φιλώτα ἐπετάχθη
2 καὶ τοὺς Παίονας καὶ τὴν ἰλὴν τοῦ Σωκράτους. ἐχόμενοι
δὲ τούτων ἐτάχθησαν οἱ ὑπασπισταὶ τῶν ἑταίρων, ὧν ἡγεῖτο
Νικάνωρ ὁ Παρμενίωνος· ἐπὶ δὲ τούτοις ἡ Περδίκου τοῦ
Ἵορόντου φάλαγξ· ἐπὶ δὲ ἡ Κοίνου τοῦ Πολεμοκράτους· ἐπὶ
δὲ ἡ Πτολεμαίου τοῦ Σελεύκου· ἐπὶ δὲ ἡ Ἀμύντου τοῦ
3 Ἀνδρομέου· ἐπὶ δὲ ὧν Φίλιππος ὁ Ἀμύντου ἦρχε. τοῦ
δ' εὐωνύμου πρῶτοι μὲν οἱ Θετταλοὶ ἱππεῖς ἐτάχθησαν, ὧν
ἡγεῖτο Κάλας ὁ Ἀρπάλου· ἐπὶ δὲ τούτοις οἱ ξυμμαχοὶ
ἱππεῖς, ὧν ἦρχε Φίλιππος ὁ Μενελάου· ἐπὶ δὲ τούτοις οἱ
Θραῖκες, ὧν ἦρχεν Ἀγάθων· ἐχόμενοι δὲ τούτων πεζοὶ ἢ τε
Κρατέρου φάλαγξ καὶ ἡ Μελεάγρου καὶ ἡ Φιλίππου εἶσ'
ἐπὶ τὸ μέσον τῆς ξυμπάσης τάξεως.
- 4 Περσῶν δὲ ἱππεῖς μὲν ἦσαν ἐς δισμυρίους, ξένοι δὲ πεζοὶ
μισθοφόροι ὀλίγον ἀποδέοντες δισμυρίων· ἐτάχθησαν δὲ τὴν
μὲν ἵππον παρατείναντες τῷ ποταμῷ κατὰ τὴν ὄχθην ἐπὶ
φάλαγγα μακρὰν, τοὺς δὲ πεζοὺς κατόπιν τῶν ἱππέων· καὶ
γὰρ ὑπερδέξια ἦν τὰ ὑπὲρ τὴν ὄχθην χωρία. ἦ δ' Ἀλέξαν-
δρον αὐτὸν καθέωρων— δῆλος γὰρ ἦν τῶν τε ὄπλων τῇ λαμ-
πρότητι καὶ τῶν ἀμφ' αὐτὸν τῇ ξὺν ἐκπλήξει θεραπείᾳ—
κατὰ τὸ εὐώνυμον σφῶν ἐπέχοντα, ταύτην πυκνάς ἐπέταξαν
τῇ ὄχθῃ τὰς ἴλας τῶν ἱππέων.
- 5 Χρόνον μὲν δὴ ἀμφότερα τὰ στρατεύματα ἐπ' ἄκρου
τοῦ ποταμοῦ ἐφροσώτες ὑπὸ τοῦ τὸ μέλλον δοκνεῖν ἡσυχίαν
ἦγον καὶ σιγὴ ἦν πολλή ἀφ' ἑκατέρων. οἱ γὰρ Πέρσαι
προσέμενον τοὺς Μακεδόνας, ὁπότε ἐσθῆσονται ἐς τὸν πόρον,
6 ὡς ἐπικεισόμενοι ἐκβαίνουσιν· Ἀλέξανδρος δ' ἀναπηδήσας

ἐπὶ τὸν ἵππον καὶ τοῖς ἀμφ' αὐτὸν ἐγκλειευσάμενος ἔπεσθαι τε καὶ ἄνδρας ἀγαθοὺς γίγνεσθαι, τοὺς μὲν προδρόμους ἱππέας καὶ μὴν καὶ τοὺς Παίονας προεμβάλειν ἐς τὸν ποταμὸν ἔχοντα Ἀμύνταν τὸν Ἀρραθαίου ἔταξε καὶ τῶν πεζῶν μίαν τάξιν, καὶ πρὸ τούτων τὴν Σωκράτους ἴλην Πτολεμαῖον τὸν Φιλίππου ἄγοντα, ἣ δὴ καὶ ἐτύγχανε τὴν ἡγεμονίαν τοῦ ἱππικοῦ παντὸς ἔχουσα ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ· αὐτὸς δ' ἄγων τὸ δεξιὸν κέρασ ὑπὸ σαλπύγγων τε καὶ τῷ Ἐνυαλίῳ ἀλαλάζοντας ἐμβαίνει ἐς τὸν πόρον, λοξὴν αἰεὶ παρατείνων τὴν τάξιν, ἣ παρεῖλκε τὸ βεῦμα, ἵνα δὴ μὴ ἐκβαίνοντι αὐτῷ οἱ Πέρσαι κατὰ κέρασ προσπίπτοιεν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὡς ἀνυστὸν τῇ φάλαγγι προσμείξει αὐτοῖς.

β') Διεξαγωγή τῆς μάχης.

(Κεφ. 15)

15. Οἱ δὲ Πέρσαι, ἣ πρῶτοι οἱ ἀμφ' Ἀμύνταν καὶ Σωκράτην προσέσχον τῇ ὄχθῃ, ταύτῃ καὶ αὐτοὶ ἀνωθέν ἔβαλλον, οἱ μὲν αὐτῶν ἀπὸ τῆς ὄχθης ἐξ ὑπερδεξίου ἐς τὸν ποταμὸν ἐσακοντίζοντες, οἱ δὲ κατὰ τὰ χθαμαλότερα αὐτῆς ἔστ' ἐπὶ τὸ ὕδωρ καταβαίνοντες. καὶ ἦν τῶν τε ἱππέων ὠθισμός, τῶν μὲν ἐκβαίνειν ἐκ τοῦ ποταμοῦ, τῶν δ' εἶργειν τὴν ἔκβασιν, καὶ παλτῶν ἀπὸ μὲν τῶν Περσῶν πολλή ἀφῆσις, οἱ Μακεδόνες δὲ ξυστοῖς ἐμάχοντο. ἀλλὰ τῷ τε πλήθει πολὺ ἐλαττούμενοι οἱ Μακεδόνες ἐκακοπάθουν ἐν τῇ πρώτῃ προσβολῇ, καὶ αὐτοὶ ἐξ οὐ βεβαίου τε καὶ ἄμα κάτωθεν ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἀμυνόμενοι, οἱ δὲ Πέρσαι ἐξ ὑπερδεξίου τῆς ὄχθης· ἄλλως τε καὶ τὸ κράτιστον τῆς Περσικῆς ἵππου ταύτῃ ἐπετέτακτο, οἱ τε Μέμνονος παῖδες καὶ αὐτὸς Μέμνων μετὰ τούτων ἐκινδύνευε.

Καὶ οἱ μὲν πρῶτοι τῶν Μακεδόνων ξυμμειξαντες τοῖς Πέρσαις κατεκόπησαν πρὸς αὐτῶν, ἄνδρες ἀγαθοὶ γενόμενοι, ὅσοι γε μὴ πρὸς Ἀλέξανδρον πελάζοντα ἀπέκλιναν αὐτῶν.

- Ἄλεξανδρος γὰρ ἤδη πλησίον ἦν, ἅμα οἱ ἄγων τὸ κέρας τὸ δεξιόν, καὶ ἐμβάλλει ἐς τοὺς Πέρσας πρῶτος, ἵνα τὸ πᾶν στίφος τῆς ἵππου καὶ αὐτοὶ οἱ ἡγεμόνες τῶν Περσῶν τετα-
 4 γμένοι ἦσαν καὶ περὶ αὐτὸν ξυνειστήκει μάχη καρτερά· καὶ ἐν τούτῳ ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις τῶν τάξεων τοῖς Μακεδόσι διέβαινον οὐ χαλεπῶς ἤδη. καὶ ἦν μὲν ἀπὸ τῶν ἵππων ἡ μάχη, πεζομαχίᾳ δὲ μᾶλλον τι ἐφίκει. ξυνεχόμενοι γὰρ ἵπποι τε ἵπποις καὶ ἄνδρες ἀνδράσιν ἡγωνίζοντο, οἱ μὲν ἐξῴσαι ἐς ἅπαν ἀπὸ τῆς ὄχθης καὶ ἐς τὸ πεδίον βιάσασθαι τοὺς Πέρσας, οἱ Μακεδόνες, οἱ δὲ εἶρξαι τε αὐτῶν τὴν ἔκβασιν, οἱ
 5 Πέρσαι, καὶ ἐς τὸν ποταμὸν αὐθις ἀπίσασθαι. καὶ ἐκ τούτου ἐπλεονέκτου ἤδη οἱ ξὺν Ἄλεξάνδρῳ τῇ τ' ἄλλῃ βίωμῃ καὶ ἐμπειρίᾳ καὶ ὅτι ξυστοῖς κρανεῖνοις πρὸς παλτὰ ἐμάχοντο.
- 6 Ἐνθα δὴ καὶ Ἄλεξάνδρῳ ξυντρίβεται τὸ δόρυ ἐν τῇ μάχῃ· ὁ δ' Ἀρέτην ἤτει δόρυ ἕτερον, ἀναβολέα τῶν βασιλικῶν τῷ δὲ καὶ αὐτῷ πονουμένῳ ξυντετριμμένον τὸ δόρυ ἦν, ὁ δὲ τῷ ἡμίσει κεκλασμένου τοῦ δόρατος οὐκ ἀφανῶς ἐμάχετο, καὶ τοῦτο δεῖξας Ἄλεξάνδρῳ ἄλλον αἰτεῖν ἐκέλευε· Δημάρατος δέ, ἀνὴρ Κορίνθιος, τῶν ἀμφ' αὐτὸν ἐταίρων, δίδωσιν αὐτῷ τὸ αὐτοῦ δόρυ.
- 7 Καὶ ὅς ἀναλαβὼν καὶ ἰδὼν Μιθριδάτην, τὸν Δαρείου γαμβρόν, πολὺ πρὸ τῶν ἄλλων προῖππεύοντα καὶ ἐπάγοντα ἅμ' οἱ ὡσπερ ἔμβολον τῶν ἵππέων ἐξελαύνει καὶ αὐτὸς πρὸ τῶν ἄλλων, καὶ παίσας ἐς τὸ πρόσωπον τῷ δόρατι κατα-
 8 βάλλει τὸν Μιθριδάτην. ἐν δὲ τούτῳ Ῥοισάκης μὲν ἐπελαύνει τῷ Ἄλεξάνδρῳ καὶ παίζει Ἄλεξάνδρου τὴν κεφαλὴν τῇ κοπίδι· καὶ τοῦ μὲν κράνουσ τι ἀπέθραυσε, τὴν πληγὴν δ' ἔσχε τὸ κράνος. καὶ καταβάλλει καὶ τοῦτον Ἄλεξάνδρος παίσας τῷ ξυστῷ διὰ τοῦ θώρακος ἐς τὸ στέρον. Σπιθριδάτης δ' ἀνετέτατο μὲν ἤδη ἐπ' Ἄλεξάνδρον ὀπισθεν τὴν κοπίδα, ὑποφθάσας δ' αὐτὸν Κλεῖτος ὁ Δρωπίδου παίζει κατὰ τοῦ ὤμου καὶ ἀποκόπτει τὸν ὤμον τοῦ Σπιθριδάτου ξὺν τῇ

κοπίδι· καὶ ἐν τούτῳ ἐπεκβαίνοντες αἰεὶ τῶν ἵππέων ὅσοις προῦχώρει κατὰ τὸν ποταμὸν προσεγγίγοντο τοῖς ἄμφ' Ἀλέξανδρον.

γ') Ἀποτελεσμα τῆς μάχης. — Αἱ ἑκατέρωθεν ἀπώλειαι.

(Κεφ. 16)

16. Καὶ οἱ Πέρσαι παιόμενοι τε πανταχόθεν ἤδη ἐς τὰ πρόσωπα αὐτοὶ τε καὶ ἵπποι τοῖς ξυστοῖς καὶ πρὸς τῶν ἵππέων ἐξωθούμενοι, πολλὰ δὲ καὶ πρὸς τῶν φιλῶν ἀναμειγμένων τοῖς ἵππεῦσι βλαπτόμενοι ἐγκλίνοισι ταύτῃ πρῶτον, ἣ Ἀλέξανδρος προεκινδύνευεν. ὡς δὲ τὸ μέσον ἐνεδεδώκει αὐτοῖς, παρερρήγνυτο δὴ καὶ τὰ ἐφ' ἑκάτερα τῆς ἵππου, καὶ ἦν δὴ φυγὴ καρτερὰ.

Τῶν μὲν δὴ ἵππέων τῶν Περσῶν ἀπέθανον ἐς χιλίους. οὐ γὰρ πολλὴ ἦ διώξις ἐγένετο, ὅτι ἐξετράπη Ἀλέξανδρος ἐπὶ τοὺς ξένους τοὺς μισθοφόρους· ὧν τὸ στίφος, ἣ τὸ πρῶτον ἐτάχθη, ἐκπλήξει μᾶλλον τι τοῦ παραλόγου ἢ λογισμῶ βεβαίῃ ἔμενε· καὶ τούτοις τὴν τε φάλαγγα ἐπαγαγῶν καὶ τοὺς ἵππέας πάντῃ προσπεσεῖν κελεύσας ἐν μέσῳ δι' ὀλίγου κατακόπτει αὐτούς, ὥστε διέφυγε μὲν οὐδεὶς, ὅτι μὴ διέλαθέ τις ἐν τοῖς νεκροῖς, ἐξωγρήθησαν δ' ἄμφι τοὺς δισχιλίους. ἔπεσον δὲ καὶ ἡγεμόνες τινὲς τῶν Περσῶν Νιφάτης τε καὶ 3 Πετήνης καὶ Σπιθριδάτης, ὁ Λυδίας σατράπης, καὶ ὁ τῶν Καππαδοκῶν ὑπαρχος Μιθροβουζάνης καὶ Μιθριδάτης, ὁ Δαρείου γαμβρός, καὶ Ἀρβουπάλης, ὁ Δαρείου τοῦ Ἀρταξέρξου παῖς, καὶ Φαρνάκης, ἀδελφὸς οὗτος τῆς Δαρείου γυναικός, καὶ ὁ τῶν ξένων ἡγεμὼν Ὁμάρης. Ἀράτης δ' ἐκ μὲν τῆς μάχης φεύγει ἐς Φρυγίαν, ἐκεῖ δ' ἀποθνήσκει αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ, ὡς λόγος, ὅτι αἷτιος ἐδόκει Πέρσαις γενέσθαι τοῦ ἐν τῷ τότε πταίσματος.

Μακεδόνων δὲ τῶν μὲν ἐταίρων ἄμφι τοὺς εἴκοσι καὶ 4 πέντε ἐν τῇ πρώτῃ προσβολῇ ἀπέθανον· καὶ τούτων χαλκαὶ

εἰκόνες ἐν Δίῳ ἐστάσιν, Ἀλεξάνδρου κελεύσαντος Λύσιππον ποιῆσαι, ὅσπερ καὶ Ἀλέξανδρον μόνος προκριθεὶς ἐποίει· τῶν δ' ἄλλων ἱππέων ὑπὲρ τοὺς ἐξήκοντα, πεζοὶ δ' ἐς τοὺς 5 τριάκοντα. καὶ τούτους τῇ ὑστεραίᾳ ἔθαψεν Ἀλέξανδρος ξὺν τοῖς ὄπλοις τε καὶ ἄλλῃ κόσμῳ· γονεῦσι δ' αὐτῶν καὶ παισὶ τῶν τε κατὰ τὴν χώραν ἀτέλειαν ἔδωκε καὶ ὅσαι ἄλλαι ἢ τῷ σώματι λειτουργίαι ἢ κατὰ τὰς κτήσεις ἐκάστων εἰσφοραί. καὶ τῶν τετραμμένων δὲ πολλὴν πρόνοιαν ἔσχεν, ἐπελθὼν τ' αὐτὸς ἐκάστους καὶ τὰ τραύματα ἰδὼν καὶ ὅπως τις ἐτρώθη ἐρόμενος καὶ ὅ τι πράττων εἰπεῖν τε καὶ ἀλαζονεύσασθαι οἱ παρασχών.

6 Ὁ δὲ καὶ τῶν Περσῶν τοὺς ἡγεμόνας ἔθαψεν· ἔθαψε δὲ καὶ τοὺς μισθοφόρους Ἑλληνας, οἳ ξὺν τοῖς πολεμίοις στρατεύοντες ἀπέθανον· ὅσους δ' αὐτῶν αἰχμαλώτους ἔλαβε, τούτους δὲ δῆσας ἐν πέδαις ἐς Μακεδονίαν ἀπέπεμψεν ἐργάζεσθαι, ὅτι παρὰ τὰ κοινῇ δόξαντα τοῖς Ἑλληνῶν Ἑλληνας ὄντες ἐναντία τῇ Ἑλλάδι ὑπὲρ τῶν βαρβάρων 7 ἐμάχοντο. ἀποπέμπει δὲ καὶ ἐς Ἀθήνας τριακοσίας πανοπλίας Περσικὰς ἀνάθημα εἶναι τῇ Ἀθηνᾷ ἐν πόλει· καὶ ἐπίγραμμα ἐπιγραφῆναι ἐκέλευσε τόδε· Ἀλέξανδρος Φιλίππου καὶ οἱ Ἑλληνας πλὴν Λακεδαιμονίων ἀπὸ τῶν βαρβάρων τῶν τὴν Ἀσίαν κατοικούντων.

[Περίληψις τῶν κεφ. 17—29 :

Μετὰ τὴν παρὰ τὸν Γρανικὸν μάχην παραδίδονται εἰς τὸν Ἀλέξανδρον ἄνευ μάχης αἱ Σάρδεις, ἡ Μαγνησία, αἱ Τράλλεις καὶ ἄλλαι πόλεις τῆς Ἰωνίας καὶ τῆς Αἰολίδος· ὁ Ἀλέξανδρος ἀφ' οὗ παρέλαβε τὰς πόλεις ταύτας, καταργεῖ τὰ ὀλιγαρχικὰ πολιτεύματα, τὰ ὁποῖα εἶχεν ἐγκαθιδρύσει ὁ Μέμνων, καὶ ἀποκαθιστᾷ τὰς δημοκρατίας. Κυριεύσας δὲ διὰ πολιορκίας τὰς μόνας ἀντισταθείσας δύο πόλεις, τὴν Μίλητον καὶ τὴν Ἀλικαρνασσόν, προχωρεῖ διὰ μέσου τῆς Λυκίας, τῆς Παμφυλίας καὶ τῆς Πισιδίας εἰς τὴν Φρυγίαν καὶ φθάνει εἰς τὴν ἀρχαίαν πρωτεύουσαν αὐτῆς, τὸ Γόρδιον].

BIBLION ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Α'. Ὁ Ἀλέξανδρος ἐν Γορδίῳ.

(Κεφ. 3)

3. Ἀλέξανδρος δὲ ὡς ἐς Γόρδιον παρήλθε, πόθος λαμβάνει αὐτὸν ἀνελθόντα ἐς τὴν ἄκραν, ἵνα καὶ τὰ βασίλεια ἦν τὰ Γορδίου καὶ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ Μίδου, τὴν ἄμαξαν ἰδεῖν τὴν Γορδίου καὶ τοῦ ζυγοῦ τῆς ἀμάξης τὸν δεσμόν.

Λόγος δὲ περὶ τῆς ἀμάξης ἐκείνης παρὰ τοῖς προσχώ-² ροις πολὺς κατεῖχε, Γόρδιον εἶναι τῶν πάλαι Φρυγῶν ἀνδρα πένητα καὶ ὀλίγην εἶναι αὐτῷ γῆν ἐργάζεσθαι καὶ ζεύγη βοῶν δύο· καὶ τῷ μὲν ἀροτριᾶν, τῷ δὲ ἀμαξεύειν τὸν Γόρδιον. καὶ ποτε ἀροῦντος αὐτοῦ ἐπιστῆναι ἐπὶ τὸν ζυγὸν³ ἀετὸν καὶ ἐπιμεῖναι ἔστ' ἐπὶ βουλυτὸν καθήμενον· τὸν δ' ἐκπλαγέντα τῇ ὄψει ἰέναι κοινώσοντα ὑπὲρ τοῦ θεοῦ παρὰ τοὺς Τελμισσέας τοὺς μάντις· εἶναι γὰρ τοὺς Τελμισσέας σοφοὺς τὰ θεῖα ἐξηγεῖσθαι καὶ σφισιν ἀπὸ γένους δεδόσθαι αὐτοῖς καὶ γυναιξὶ καὶ παισὶ τὴν μαντείαν.

Προσάγοντα δὲ κώμη τινὶ τῶν Τελμισσέων ἐντυχεῖν⁴ παρθένῳ ὕδρευομένη καὶ πρὸς ταύτην εἰπεῖν, ὅπως οἱ τὸ τοῦ ἀετοῦ ἔσχε· τὴν δέ, εἶναι γὰρ καὶ αὐτὴν τοῦ μαντικοῦ γένους, θύειν κελεῦσαι τῷ Διὶ τῷ βασιλεῖ, ἐπανελθόντα ἐς τὸν τόπον αὐτόν. καὶ, δεηθῆναι γὰρ αὐτῆς Γόρδιον τὴν θυσίαν ξυνεπιπομένην οἱ αὐτὴν ἐξηγγήσασθαι, θῆσαι τε, ὅπως ἐκείνη ὑπετίθετο, τὸν Γόρδιον καὶ συγγενέσθαι ἐπὶ γάμφῳ τῇ παιδί καὶ γενέσθαι αὐτοῖν παῖδα Μίδαν ὄνομα.

Ἦδη τ' ἀνδρα εἶναι τὸν Μίδαν καλὸν καὶ γενναῖον καὶ ἐν⁵ τούτῳ στάσει πιέζεσθαι ἐν σφίσι τοὺς Φρύγας, καὶ γενέσθαι αὐτοῖς χρησμόν, ὅτι ἄμαξα ἄγει αὐτοῖς βασιλέα καὶ ὅτι

οὗτος αὐτοῖς καταπαύσει τὴν στάσιν. ἔτι δὲ περὶ αὐτῶν
 τούτων βουλευομένοις ἐλθεῖν τὸν Μίδαυ ὁμοῦ τῷ πατρὶ καὶ
 6 τῇ μητρὶ καὶ ἐπιστῆναι τῇ ἐκκλησίᾳ αὐτῇ ἀμάξει. τοὺς δὲ
 ξυμβάλλοντας τὸ μαντεῖον τοῦτον ἐκείνον γινῶναι ὄντα, ὄν-
 τινα ὁ θεὸς αὐτοῖς ἔφραζεν, ὅτι ἄξει ἢ ἀμαξία· καὶ καταστῆ-
 σαι μὲν αὐτοὺς βασιλέα τὸν Μίδαυ, Μίδαυ δ' αὐτοῖς τὴν
 στάσιν καταπαῦσαι, καὶ τὴν ἀμαξίαν τοῦ πατρὸς ἐν τῇ ἀκρα
 ἀναθεῖναι χαριστήριον τῷ Διὶ τῷ βασιλεῖ ἐπὶ τοῦ ἀετοῦ τῇ
 πομπῇ. πρὸς δὲ δὴ τούτοις καὶ τότε περὶ τῆς ἀμάξης ἐμυ-
 θεύετο, ὅστις λύσειε τοῦ ζυγοῦ τῆς ἀμάξης τὸν δεσμόν,
 τοῦτον χρῆναι ἄρξαι τῆς Ἀσίας. ἦν δὲ ὁ δεσμὸς ἐκ φλοιοῦ
 κρानείας καὶ τούτου οὔτε τέλος οὔτ' ἀρχὴ φαίνεται.

7 Ἀλέξανδρος δὲ ὡς ἀπόρως μὲν εἶχεν ἐξευρεῖν λύσιν τοῦ
 δεσμοῦ, ἄλυτον δὲ περιδεῖν οὐκ ἤθελε, μὴ τινα καὶ τοῦτο
 ἐς τοὺς πολλοὺς κίνησιν ἐργάσῃται, οἱ μὲν λέγουσιν, ὅτι
 παίσας τῷ ξίφει διέκοψε τὸν δεσμόν καὶ λελύσθαι ἔφη· Ἀ-
 ριστόβουλος δὲ λέγει ἐξελόντα τὸν ἔστορα τοῦ ῥυμοῦ, ὃς ἦν
 τύλος διαβεβλημένος διὰ τοῦ ῥυμοῦ διαμπάξ, ξυνέχων τὸν
 8 δεσμόν, ἐξελεύσασαι ἔξω τοῦ ῥυμοῦ τὸν ζυγόν. ὅπως μὲν δὴ
 ἐπράχθη τὰ ἀμφὶ τῷ δεσμῷ τούτῳ Ἀλεξάνδρῳ, οὐκ ἔχω
 ἰσχυρίσασθαι. ἀπηλλάγη δ' οὖν ἀπὸ τῆς ἀμάξης αὐτὸς τε
 καὶ οἱ ἀμφ' αὐτὸν ὡς τοῦ λογίου τοῦ ἐπὶ τῇ λύσει τοῦ δε-
 σμοῦ ξυμβεβηκότος. καὶ γὰρ καὶ τῆς νυκτὸς ἐκείνης βρον-
 ταί τε καὶ σέλας ἐξ οὐρανοῦ ἐπεσήμηναν· καὶ ἐπὶ τούτοις
 ἔθυε τῇ ὑστεραίᾳ Ἀλέξανδρος τοῖς φήνασι θεοῖς τά τε ση-
 μεῖα καὶ τοῦ δεσμοῦ τὴν λύσιν.

[Περίληψις τῶν § 1—6 τοῦ κεφ. 4 :

Ἐκ Γορδίου πορεύεται ὁ Ἀλέξανδρος εἰς τὴν Ἀγκυραν καὶ
 ἀπὸ ἐκεῖ εἰς τὴν Παφλαγονίαν καὶ τὴν Καππαδοκίαν, τὰς ὁποίας
 καθυποτάσσει ἄνευ ἀντιστάσεως· ἔπειτα ἐξακολουθῶν τὴν πορείαν
 φθάνει εἰς τὴν Κιλικίαν καὶ διαβάς τὰς Κιλικίας πύλας εἰσέρχεται
 εἰς τὴν Ταρόν].

Β'. Ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ὁ ἰατρός του Φίλιππος.

(Κεφ. 4)

4. Ἀλέξανδρος δέ, ὡς μὲν Ἀριστοβούλῳ λέλεκται, ὑπὸ 7
καμάτου ἐνόσησεν· οἱ δὲ ἐς τὸν Κύδνον ποταμὸν λέγουσι βί-
φφанта νήξασθαι, ἐπιθυμήσαντα τοῦ ὕδατος, ἰδρῶντα καὶ καύ-
ματι ἐχόμενον. ὁ δὲ Κύδνος βρεῖ διὰ μέσης τῆς πόλεως· οἷα
δὲ ἐκ τοῦ Ταύρου ὄρους τῶν πηγῶν οἱ ἀνισχουσῶν καὶ διὰ
χώρου καθαρῶ βέων, ψυχρὸς τέ ἐστι καὶ τὸ ὕδωρ καθαρὸς·
σπασμῶ τε οὖν ἔχεσθαι Ἀλέξανδρον καὶ θέρμαις ἰσχυραῖς 8
καὶ ἀγρυπνίᾳ ξυνεχεῖ. καὶ τοὺς μὲν ἄλλους ἰατροὺς οὐκ οἶε-
σθαι εἶναι βιώσιμον· Φίλιππον δὲ Ἀκαρνανά, ἰατρόν, ξυνό-
ντα Ἀλεξάνδρῳ καὶ τὰ τε ἀμφὶ ἰατρικὴν ἐς τὰ μάλιστα πι-
στεύομενον καὶ τὰ ἄλλα οὐκ ἀδόκιμον ἐν τῇ στρατῷ ὄντα, καθή-
ραι ἐθέλειν Ἀλέξανδρον φαρμάκῳ· καὶ τὸν κελεύειν καθῆραι.

Τὸν μὲν δὴ παρασκευάζειν τὴν κύλικα· ἐν τούτῳ δὲ Ἀ- 9
λεξάνδρῳ δοθῆναι ἐπιστολὴν παρὰ Παρμενίωνος φυλάξασθαι
Φίλιππον· ἀκούειν γὰρ διεφθάρθαι ὑπὸ Δαρείου χρήμασιν,
ὥστε φαρμάκῳ ἀποκτεῖναι Ἀλέξανδρον. τὸν δέ, ἀναγνόντα
τὴν ἐπιστολὴν καὶ ἔτι μετὰ χειρας ἔχοντα, αὐτὸν μὲν λα-
θεῖν τὴν κύλικα, ἐν ἣ ἦν τὸ φάρμακον· τὴν ἐπιστολὴν δὲ τῷ
Φιλίππῳ δοῦναι ἀναγνώσκειν. καὶ ὁμοῦ τόν τε Ἀλέξανδρον πί- 10
νειν καὶ τὸν Φίλιππον ἀναγινώσκειν τὰ παρὰ τοῦ Παρμενί-
ωνος. Φίλιππον δὲ εὐθὺς ἐνδηλον γενέσθαι, ὅτι καλῶς οἱ ἔχει τὰ
τοῦ φαρμάκου· οὐ γὰρ ἐκπλαγῆναι πρὸς τὴν ἐπιστολὴν, ἀλλὰ
τοσόνδε μόνον παρακαλέσαι Ἀλέξανδρον καὶ ἐς τὰ ἄλλα οἱ
πειθέσθαι, ὅσα ἐπαγγέλλοιτο· σωθῆσεσθαι γὰρ πειθόμενον.
καὶ τὸν μὲν καθαρθῆναι τε καὶ βραῖσαι αὐτῷ τὸ νόσημα· Φι- 11
λίππῳ δὲ ἐπιδειξαι, ὅτι πιστός ἐστιν αὐτῷ φίλος, καὶ τοῖς ἄλ-
γοις δὲ τοῖς ἀμφ' αὐτόν, ὅτι αὐτοῖς τε τοῖς φίλοις βέβαιος ἐς
τὸ ἀνύποπτον τυγχάνει ὢν καὶ πρὸς τὸ ἀποθανεῖν ἐρρωμένος.

[Περίληψις τῶν κεφ. 5, 6 καὶ 7 (§ 1—2) :

Ἐκ τῆς Ταρσοῦ ὁ Ἀλέξανδρος πορεύεται εἰς τὴν πόλιν Ἀρχία-
λον καὶ ἀπὸ ἐκεῖ εἰς τοὺς Σώχους· ἐκ τούτων, ἅφ' οὗ καθυπέτα-
ξε τοὺς ὄρεινους λαοὺς τῆς Κιλικίας, ἐπιστρέφει εἰς τὴν Ταρσὸν
καὶ τὸν μὲν Φιλώταν μὲ τοὺς ἵππεῖς ἀποστέλλει εἰς τὸν ποταμὸν
Πύραμον, αὐτὸς δὲ μὲ τὸν ὑπόλοιπον στρατὸν ἔρχεται εἰς τὸν Μαλ-
λόν· ἐνταῦθα μαθάνει, ὅτι ὁ Δαρεῖος μὲ τὸν πολυάριθμον στρα-
τὸν του εὐρίσκειτο ἔστρατοπεδευμένος εἰς Σώχους, πόλιν τῆς Ἀσ-
συρίας. Ὁ Ἀλέξανδρος μαθὼν τοῦτο διαβαίνει τὰς ἐπὶ τοῦ Ἀμα-
νοῦ ὄρους τῆς Ἀσίας ὁμωνύμους πύλας καὶ πορεύεται εἰς τὴν
Ἰσοῦν, ἀφήσας δ' ἐκεῖ τοὺς ἀσθενεῖς ἔρχεται διὰ τῆς παραλιακῆς
ὁδοῦ εἰς τὴν πόλιν Μυριάνδρον καὶ παρεσκευάζετο νὰ εἰσβάλῃ
τὴν ἐπομένην εἰς τὴν Ἀσσυρίαν, ὅπως ἀντεπεξέβλη κατὰ τοῦ ἐν
Σώχοις περσικοῦ στρατοῦ. Ἀλλὰ τὴν νύκτα ἐπελθοῦσα σφοδρὰ
καταιγὶς καὶ βροχὴ θυελλώδης ἀναγκάζουν αὐτὸν νὰ παραμείνῃ
ἐν Μυριάνδρῳ. Ὁ δὲ Δαρεῖος δὲν ἀναμένει τὸν Ἀλέξανδρον ἐν
Σώχοις, ἀλλὰ διαβάς τὰς ἐπὶ τοῦ Ἀμανοῦ ὄρους ὁμωνύμους πύ-
λας προχωρεῖ εἰς τὴν Ἰσοῦν καὶ ταύτην καταλαβὼν φονεύει τοὺς
ἐν αὐτῇ εὐρισκομένους ἀσθενεῖς Μακεδόνας· τὴν δ' ἐπομένην
προχωρεῖ εἰς τὸν ποταμὸν Πίναρον. Ὁ Ἀλέξανδρος μαθὼν τὴν
προέλασιν ταύτην τοῦ Δαρείου καὶ θέλων νὰ βεβαιωθῇ, ἂν αὕτη
ἦτο πραγματικὴ, ἀποστέλλει εἰς τὴν Ἰσοῦν τινὰς τῶν ἐταίρων·
οὗτοι δὲ ἐλθόντες καὶ παρατηρήσαντες, ὅτι οἱ Πέρσαι πράγματι
ἦσαν ἔστρατοπεδευμένοι παρὰ τὸν Πίναρον ποταμὸν, ἀναγγέλλουν
τοῦτο εἰς τὸν Ἀλέξανδρον].

Γ'. Προσλαλιὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου πρὸς τοὺς στρατηγούς πρὸ τῆς ἐν Ἰσσοῦ μάχης.

(Κεφ. 7)

- 3 7. Ὁ δέ, συγκαλέσας στρατηγούς τε καὶ ἱλάρχας καὶ
τῶν ξυμμάχων τοὺς ἡγεμόνας, παρεκάλει θαρρεῖν μὲν ἐκ
τῶν ἤδη σφίσι καλῶς κεκινδυνευμένων, καὶ ὅτι πρὸς νε-

νικημένους ὁ ἀγὼν νικηκῶσιν αὐτοῖς ἔσται, καὶ ὅτι ὁ θεὸς ὑπὲρ σφῶν στρατηγεῖ ἄμεινον, ἐπὶ νοῦν Δαρεῖω ἀγαγὼν καθειρῆσαι τὴν δύναμιν ἐκ τῆς εὐρυχωρίας ἐς τὰ στενόπορα, ἵνα σφίσι μὲν ξύμμετρον τὸ χωρίον ἀναπτύξαι τὴν φάλαγγα, τοῖς δ' ἀχρεῖον τὸ πλῆθος ἔσται τῇ μάχῃ, οὔτε τὰ σώματα οὔτε τὰς γνώμας παραπλησίους.

Μακεδόνας τε γὰρ Πέρσαις καὶ Μήδοις, ἐκ πάνυ πολλοῦ ⁴ τρυφῶσιν, αὐτοὺς ἐν τοῖς πόνοις τοῖς πολεμικοῖς πάλαι ἤδη μετὰ κινδύνων ἀσκουμένους, ἄλλως τε καὶ δούλοις ἀνθρώποις ἐλευθέρους, ἐς χεῖρας ἤξειν ὅσοι τε Ἑλληνες Ἑλλησιν, οὐχ ὑπὲρ τῶν αὐτῶν μαχεῖσθαι, ἀλλὰ τοὺς μὲν ξὺν Δαρεῖω ἐπὶ μισθῶ καὶ οὐδὲ τούτῳ πολλῶ κινδυνεύοντας, τοὺς δὲ ξὺν σφίσιν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἐκόντας ἀμυνομένους· βαρβάρων τ' αὖ Θράκας καὶ Παίονας καὶ Ἰλλυριοὺς καὶ ⁵ Ἀγριαῖνας τοὺς εὐρωστοτάτους τε τῶν κατὰ τὴν Εὐρώπην καὶ μαχιμωτάτους πρὸς τὰ ἀπονώτατά τε καὶ μαλακώτατα τῆς Ἀσίας γένη ἀντιτάξεσθαι· ἐπὶ δὲ Ἀλέξανδρον ἀντιστρατηγεῖν Δαρεῖω.

Ταῦτα μὲν οὖν ἐς πλεονεξίαν τοῦ ἀγῶνος ἐπεξήγει. τὰ δὲ ⁶ ἄθλα ὅτι μεγάλα ἔσται σφίσι τοῦ κινδύνου, ἐπεδείκνυεν. οὐ γὰρ τοὺς σατράπας τοὺς Δαρεῖου ἐν τῷ τότε κρατήσιν, οὐδὲ τὴν ἵππον τὴν ἐπὶ Γρανικῶ ταχθεῖσαν, οὐδὲ τοὺς δισμυρίους ξένους τοὺς μισθοφόρους, ἀλλὰ Περσῶν τε ὅ τι περ ὄφελος καὶ Μήδων καὶ ὅσα ἄλλα ἔθνη Πέρσαις καὶ Μήδοις ὑπήκοα ἐποικεῖ τὴν Ἀσίαν, καὶ αὐτὸν μέγαν βασιλέα παρόντα, καὶ ὡς οὐδὲν ὑπολειφθήσεται σφίσιν ἐπὶ τῷδε τῷ ἀγῶνι ὅτι μὴ κρατεῖν τῆς Ἀσίας ξυμπάσης καὶ πέρας τοῖς πολλοῖς πόνοις ἐπιθεῖναι. ἐπὶ τούτοις δὲ τῶν τ' ἐς τὸ κοινὸν ⁷ ξὺν λαμπρότητι ἤδη πεπραγμένων ὑπεμίμνησκε καὶ εἰ δὴ τῷ ἴδιῳ τι διαπρεπὲς ἐς κάλλος τετολμημένον, ὀνομαστὶ ἕκαστον ἐπὶ τῷ ἔργῳ ἀνακαλῶν. καὶ τὸ αὐτοῦ οὐκ ἀκίνδυνον ἐν ταῖς μάχαις ὡς ἀνεπαχθέστατα ἐπεξήγει.

8 Λέγεται δὲ καὶ Ξενοφῶντος καὶ τῶν ἄμα Ξενοφῶντι
 μυρίων ἐς μνήμην ἔλθειν, ὡς οὐδέν τι οὔτε κατὰ πλῆθος
 οὔτε κατὰ τὴν ἄλλην ἀξίωσιν σφίσι ἐπεικότες, οὐδὲ ἱπ-
 πέων αὐτοῖς παρόντων Θεσσαλῶν, οὐδὲ Βοιωτῶν ἢ Πελο-
 πονησίων, οὐδὲ Μακεδόνων ἢ Θρακῶν, οὐδὲ ὅση ἄλλη σφί-
 σιν ἵππος ξυντέτακται, οὐδὲ τοξοτῶν ἢ σφενδονητῶν, ὅτι
 μὴ Κρητῶν ἢ Ῥοδίων ὀλίγων, καὶ τούτων ἐν τῷ κινδύνῳ
 9 ὑπὸ Ξενοφῶντος αὐτοσχεδιασθέντων, οἱ δὲ βασιλέα τε ξὺν
 πάσῃ τῇ δυνάμει πρὸς Βαβυλῶνι αὐτῇ ἐτρέψαντο καὶ ἔβηθη,
 ὅσα κατιόντων ἐς τὸν Εὐξείνιον πόντον καθ' ὁδὸν σφίσι ἐπε-
 γένητο, νικῶντες ἐπῆλθον· ὅσα τ' ἄλλα ἐν τῷ τοιῷδε πρὸ
 τῶν κινδύνων ἐς παράκλησιν ἀνδράσι ἀγαθοῖς ἐξ ἀγαθοῦ
 ἠγεμόνος παραινέσθαι εἰκός.

Οἱ δὲ ἄλλος ἄλλοθεν δεξιούμενοί τε τὸν βασιλέα καὶ τῷ
 λόγῳ ἐπαίροντες ἄγειν ἤδη ἐκέλευον.

[Περὶληψις τῶν κεφ. 10, 11 καὶ 12 (§ 1-2):

Ὁ Ἀλέξανδρος διαβάς τὸν ποταμὸν μετὰ τοῦ ἱππικοῦ προσ-
 βάλλει πρῶτον τὸ ἀριστερὸν κέρας τῶν Περσῶν καὶ τρέπει αὐτὸ
 εἰς φυγὴν. Μετὰ τοῦτο δὲ στρέφεται κατὰ τοῦ περσικοῦ κέντρου,
 τὸ ὁποῖον ἠγωνίζετο κατὰ τῆς μακεδονικῆς φάλαγγος. Τότε ὁ Λα-
 ρεῖος φοβηθεὶς δίδει τὸ σύνθημα τῆς φυγῆς, ἣ ὁποία ἀμέσως
 γενικεύεται. Κατὰ τὴν μάχην ἐφονεύθησαν 100 χιλ. Πέρσαι,
 τὸ δὲ στρατόπεδον αὐτῶν κυριευθὲν περιέορχειται εἰς χεῖρας
 τῶν Μακεδόνων καὶ μετ' αὐτοῦ ἡ μήτηρ, ἡ σύζυγος καὶ τὰ
 τέκνα τοῦ Λαρεῖου. Τὴν ἐπομένῃ τῆς μάχης ὁ Ἀλέξανδρος, ἂν
 καὶ ἦτο πληγωμένος εἰς τὸν μηρόν, ἐπισκέπτεται τοὺς τραυματίας
 καὶ συναθροίσας τοὺς νεκροὺς θάπτει μεγαλοπρεπῶς· τοὺς δ' ἐν
 τῇ μάχῃ ἀριστεύσαντας ἐπαιεῖ καὶ βραβεύει διὰ χρημάτων].

**Δ'. Διαγωγὴ τοῦ Ἀλεξάνδρου πρὸς τὴν
οἰκογένειαν τοῦ Δαρείου.**

(Κεφ. 12)

12. Ὁ δὲ οὐδὲ τῆς μητρὸς τῆς Δαρείου οὐδὲ τῆς γυναι-³
κὸς ἢ τῶν παιδῶν ἠμέλησεν. ἀλλὰ λέγουσί τινες τῶν τὰ
Ἀλεξάνδρου γραφάντων τῆς νυκτὸς αὐτῆς, ἢ ἀπὸ τῆς διώ-
ξεως τῆς Δαρείου ἐπανῆκεν, ἐς τὴν σκηνὴν παρελθόντα
αὐτὸν τὴν Δαρείου, ἥτις αὐτῇ ἐξηρημένῃ ἦν, ἀκοῦσαι γυναι-
κῶν οἰμωγὴν καὶ ἄλλον τοιοῦτον θόρυβον οὐ πόρρω τῆς
σκηνῆς· πυθέσθαι οὖν, αἵτινες γυναῖκες καὶ ἀνθ' ὅτου οὕτως⁴
ἐγγὺς παρασκηνοῦσι· καὶ τινα ἐξαγγεῖλαι, ὅτι· «ὦ βασιλεῦ,
ἡ μήτηρ τε καὶ ἡ γυνὴ Δαρείου καὶ οἱ παῖδες, ὡς ἐξηγγέλθη
αὐταῖς, ὅτι τὸ τόξον τε τὸ Δαρείου ἔχεις καὶ τὸν κἀνδυν
τὸν βασιλικὸν καὶ ἡ ἀσπίς ὅτι κεκόμισται ὀπίσω ἡ Δαρείου,
ὡς ἐπὶ τεθνεῶτι Δαρεῖω ἀνοιμώζουσι».

Ταῦτα ἀκούσαντα Ἀλέξανδρον πέμψαι πρὸς αὐτὰς Λεον-⁵
νάτον, ἓνα τῶν ἐταίρων, ἐντειλάμενον φράσαι, ὅτι ζῆ Δα-
ρεῖος, τὰ δὲ ὄπλα καὶ τὸν κἀνδυν ὅτι φεύγων ἀπέλιπεν ἐπὶ
τῇ ἄρματι καὶ ταῦτα ὅτι μόνον ἔχει Ἀλέξανδρος. καὶ Λεον-
νάτον παρελθόντα ἐς τὴν σκηνὴν τὰ τε περὶ Δαρείου εἰπεῖν
καὶ ὅτι τὴν θεραπείαν αὐταῖς ξυγχωρεῖ Ἀλέξανδρος τὴν
βασιλικὴν καὶ τὸν ἄλλον κόσμον καὶ καλεῖσθαι βασιλίσσας,
ἐπεὶ οὐδὲ κατ' ἔχθραν οἱ γενέσθαι τὸν πόλεμον πρὸς Δα-
ρεῖον, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς τῆς Ἀσίας διαπεπολεμῆσθαι
ἐννόμως. ταῦτα μὲν Πτολεμαῖος καὶ Ἀριστόβουλος λέγουσι.

Λόγος δ' ἔχει καὶ αὐτὸν Ἀλέξανδρον τῇ ὑστεραία ἐλθεῖν⁶
εἶσω ξὺν Ἑφαιστίωνι μόνῳ τῶν ἐταίρων· καὶ τὴν μητέρα
τὴν Δαρείου ἀμφιγνοήσασαν, ὅστις ὁ βασιλεὺς εἶη αὐτοῖν,
ἐστάλθαι γὰρ ἄμφω τῇ αὐτῇ κόσμῳ, τὴν δὲ Ἑφαιστίωνι
προσελθεῖν καὶ προσκυνῆσαι, ὅτι μείζων αὐτῇ ἐφάνη ἐκεῖνος.
ὡς δὲ ὁ Ἑφαιστίων τ' ὀπίσω ὑπεχώρησε καὶ τις τῶν ἀμφ' ⁷

αὐτήν, τὸν Ἀλέξανδρον δείξας, ἐκείνον ἔφη εἶναι Ἀλέξανδρον, τὴν μὲν καταιδεσθεῖσαν τῇ διαμαρτίᾳ ὑποχωρεῖν, Ἀλέξανδρον δ' οὐ φάναι αὐτὴν ἁμαρτεῖν· καὶ γὰρ καὶ ἐκεῖνον εἶναι Ἀλέξανδρον.

- 8 Καὶ ταῦτα ἐγὼ οὐθ' ὡς ἀληθῆ οὐθ' ὡς πάντῃ ἄπιστα ἀνέγραψα. ἀλλ' εἴτε οὕτως ἐπράχθη, ἐπαινῶ Ἀλέξανδρον τῆς τ' ἐς τὰς γυναῖκας κατοικτίσεως καὶ τῆς ἐς τὸν ἑταῖρον πίστεως καὶ τιμῆς· εἴτε πιθανὸς δοκεῖ τοῖς ξυγγράψασιν Ἀλέξανδρος ὡς καὶ ταῦτα ἂν πράξας καὶ εἰπὼν, καὶ ἐπὶ τῷδε ἐπαινῶ Ἀλέξανδρον.

[Περίληψις τοῦ κεφ. 13 :

Μετὰ τὴν ἐν Ἰσοῦ μάχην ὁ Δαρεῖος φεύγων μαζὶ μὲ τοὺς ἐκ τῆς μάχης διασωθέντας Πέρσας καὶ 4 χιλ. Ἕλληνας μισθοφόρους προχωρεῖ εἰς τὴν Θάρακον καὶ τὸν Εὐφράτην, ὁ δ' Ἀλέξανδρος προχωρῶν εἰς Φοινίκην φθάνει εἰς τὴν Μάραθον].

Ε'. Ἐπιστολαὶ Δαρείου καὶ Ἀλεξάνδρου.

(Κεφ. 14)

14. Ἐτι δ' ἐν Μαράθῳ Ἀλεξάνδρου ὄντος ἀφίκοντο παρὰ Δαρείου πρέσβεις, ἐπιστολὴν τε κομίζοντες Δαρείου καὶ αὐτοὶ ἀπὸ γλώσσης δεησόμενοι ἀφεῖναι Δαρεῖω τὴν μητέρα
2 καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τοὺς παῖδας. ἐδήλου δὲ ἡ ἐπιστολή, ὅτι Φιλίππῳ τε πρὸς Ἀρταξέρξην φίλια καὶ ξυμμαχία ἐγένετο καί, ἐπειδὴ Ἄρσης ὁ υἱὸς Ἀρταξέρξου ἐβασίλευσεν, ὅτι Φίλιππος ἀδικίας πρῶτος ἐς βασιλέα Ἄρσῃν ἤρξεν οὐδὲν ἄχαρι ἐκ Περσῶν παθῶν. ἐξ οὗ δὲ αὐτὸς βασιλεύει Περσῶν, οὔτε πέμψαι τινα Ἀλέξανδρον παρ' αὐτὸν ἐς βεβαίωσιν τῆς πάλαι οὔσης φιλίας τε καὶ ξυμμαχίας διαβῆναι τε ξὺν στρατιᾷ ἐς τὴν Ἀσίαν καὶ ἰκεῖν καὶ ἐργάσασθαι Πέρσας.

τούτου ἔνεκα καταβῆναι αὐτὸς τῇ χώρᾳ ἀμυνῶν καὶ τὴν³
 ἀρχὴν τὴν πατρίαν ἀνασώσων. τὴν μὲν δὴ μάχην, ὡς θεῶν
 τῷ ἔδοξεν, οὕτω κριθῆναι, αὐτὸς δὲ βασιλεὺς παρὰ βασι-
 λέως γυναικὰ τε τὴν αὐτοῦ αἰτεῖν καὶ μητέρα καὶ παῖδας
 τοὺς ἀλόντας, καὶ φιλίαν ἐθέλειν ποιήσασθαι πρὸς Ἀλέξαν-
 δρον καὶ ξύμμαχος εἶναι Ἀλεξάνδρῳ· καὶ ὑπὲρ τούτων
 πέμπειν ἡξίου Ἀλέξανδρον παρ' αὐτὸν ξὺν Μενίσκῳ τε καὶ
 Ἀρσίμῳ, τοῖς ἀγγέλοις τοῖς ἐκ Περσῶν ἦκουσι, τοὺς τὰ
 πιστὰ ληφομένους τε καὶ ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου δῶσοντας.

Πρὸς ταῦτα ἀντιγράφει Ἀλέξανδρος καὶ ξυμπέμπει τοῖς⁴
 παρὰ Δαρείου ἐλθοῦσι Θέρσιππον, παραγγείλας τὴν ἐπι-
 στολὴν δοῦναι Δαρείῳ, αὐτὸν δὲ μὴ διαλέγεσθαι ὑπὲρ μη-
 δενός. ἡ δὲ ἐπιστολὴ ἡ Ἀλεξάνδρου ἔχει ὧδε· Οἱ ὑμέτε-
 ροι πρόγονοι ἐλθόντες ἐς Μακεδονίαν καὶ ἐς τὴν ἄλλην Ἑλ-
 λάδα κακῶς ἐποίησαν ἡμᾶς οὐδὲν προηδικημένοι· ἐγὼ δὲ
 τῶν Ἑλλήνων ἡγεμῶν κατασταθεὶς καὶ τιμωρήσασθαι βου-
 λόμενος Πέρσας διέβην ἐς τὴν Ἀσίαν, ὑπαρξάντων ὑμῶν.
 καὶ γὰρ Περινηθίοις ἐβοηθήσατε, οἳ τὸν ἐμὸν πατέρα ἠδίκουν,⁵
 καὶ ἐς Θράκην, ἧς ἡμεῖς ἤρχομεν, δύναμιν ἔπεμψεν Ὀχος.
 τοῦ δὲ πατρὸς ἀποθανόντος ὑπὸ τῶν ἐπιβουλευσάντων, οὐς
 ὑμεῖς συνετάξατε, ὡς αὐτοὶ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς πρὸς ἅπαν-
 τας ἔκομπάσατε, καὶ Ἄρσην ἀποκτείναντός σου μετὰ Βα-
 γώου, καὶ τὴν ἀρχὴν κατασχόντος οὐ δικαίως οὐδὲ κατὰ
 τὸν Περσῶν νόμον, ἀλλὰ ἀδικοῦντος Πέρσας, καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ⁶
 πρὸς τοὺς Ἑλληνας γράμματα οὐκ ἐπιτήδεια διαπέμπον-
 τος, ὅπως πρὸς με πολεμῶσι, καὶ χρήματα ἀποστέλλοντος
 πρὸς Λακεδαιμονίους καὶ ἄλλους τινὰς τῶν Ἑλλήνων, καὶ
 τῶν μὲν ἄλλων πόλεων οὐδεμιᾶς δεχομένης, Λακεδαιμο-
 νίων δὲ λαβόντων, καὶ τῶν παρὰ σοῦ πεμφθέντων τοὺς
 ἐμοῦ φίλους διαφθειράντων καὶ τὴν εἰρήνην, ἣν τοῖς Ἑλ-
 λησι κατεσκευάσα, διαλύειν ἐπιχειρούντων, ἐστράτευσα ἐπὶ
 σὲ ὑπάρξαντος σοῦ τῆς ἔχθρας.

7 Ἐπεὶ δὲ μάχῃ νενίκηκα πρότερον μὲν τοὺς σοὺς στρα-
τηγούς καὶ σατράπας, νῦν δὲ σὲ καὶ τὴν μετὰ σοῦ δύναμιν,
καὶ τὴν χώραν ἔχω τῶν θεῶν μοι δόντων, ὅσοι τῶν μετὰ
σοῦ παραταξαμένων μὴ ἐν τῇ μάχῃ ἀπέθανον, ἀλλὰ παρ'
ἐμὲ κατέφυγον, τούτων ἐπιμέλομαι καὶ οὐκ ἄκοντες παρ'
ἐμοὶ εἰσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ἐκόντες ξυστρατεύονται μετ' ἐμοῦ.
8 ὡς οὖν ἐμοῦ τῆς Ἀσίας ἀπάσης κυρίου ὄντος ἦκε πρὸς ἐμέ.
εἰ δὲ φοβῆ, μὴ ἐλθὼν πάθῃς τι ἐξ ἐμοῦ ἄχαρι, πέμπε τινὰς
τῶν φίλων τὰ πιστὰ ληφομένους. ἐλθὼν δὲ πρὸς με τὴν
μητέρα καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τοὺς παῖδας καὶ εἰ ἄλλο τι
9 θέλεις αἶτει καὶ λάμβανε. ὅ τι γὰρ ἂν πείθῃς ἐμέ, ἔσται
σοι. καὶ τοῦ λοιποῦ ὅταν πέμπῃς παρ' ἐμέ, ὡς πρὸς βασι-
λέα τῆς Ἀσίας πέμπε, μὴδὲ ἐξ ἴσου ἐπίστελλε, ἀλλ' ὡς
κυρίῳ ὄντι πάντων τῶν σῶν φράζε, εἰ του δέγῃ· εἰ δὲ μὴ,
ἐγὼ βουλεύσομαι περὶ σοῦ ὡς ἀδικούντος. εἰ δ' ἀντιλέγεις
περὶ τῆς βασιλείας, ὑπομείνας ἔτι ἀγώνισαι περὶ αὐτῆς
καὶ μὴ φεῦγε, ὡς ἐγὼ ἐπὶ σὲ πορεύσομαι, οὗ ἂν ἦς.

[Περίληψις τῶν κεφ. 15—24 :

Ἐξακολουθῶν τὴν πορείαν ὁ Ἀλέξανδρος διευθύνεται κατὰ
τῆς Φοινίκης, τὴν ὁποίαν καθυποτάσσει ἄνευ μάχης πλὴν τῆς
Τύρου, ἣ ὁποία μόνη ἐκ τῶν Φοινικικῶν πόλεων ἠρνήθη νὰ ὑπο-
ταχθῇ· διὰ τοῦτο ὁ Ἀλέξανδρος προσβάλλει αὐτὴν καὶ πολιορκεῖ·
μετὰ ἐπιτάμηρον δὲ πολιορκίαν καθυποτάσσει καὶ ταύτην].

**Στ'. Ἀπόκρισις τοῦ Ἀλεξάνδρου εἰς τὸν Δαρεῖον
ἀποστείλαντα πρὸς αὐτὸν προτάσεις
περὶ εἰρήνης.**

(Κεφ. 25)

25. Ἔτι δὲ ἐν τῇ πολιορκίᾳ τῆς Τύρου ξυνεχομένου Ἀ-
λεξάνδρου ἀφίκοντο παρὰ Δαρείου πρέσβεις ὡς αὐτὸν ἀπαγ-
γέλλοντες μύρια μὲν τάλαντα ὑπὲρ τῆς μητρὸς τε καὶ τῆς

γυναϊκὸς καὶ τῶν παίδων δοῦναι ἐθέλειν Ἀλεξάνδρῳ Δαρρεῖτον· τὴν δὲ χώραν πᾶσαν τὴν ἐντὸς Εὐφράτου ποταμοῦ ἔστε ἐπὶ θάλασσαν τὴν Ἑλληνικὴν Ἀλεξάνδρου εἶναι· ἀγαγόμενον δὲ γυναῖκα τὴν Δαρρείου παῖδα Ἀλέξανδρον φίλον τε εἶναι Δαρρεῖφ καὶ ξύμμαχον. καὶ τούτων ἐν τῇ ξυλλόγῃ² τῶν ἐταίρων ἀπαγγελθέντων Παρμενίωνα μὲν λέγουσιν Ἀλεξάνδρῳ εἰπεῖν, ὅτι αὐτὸς ἂν Ἀλέξανδρος ὦν ἐπὶ τούτοις ἠγάπησε καταλύσας τὸν πόλεμον μηκέτι τὸ πρόσω κινδυνεύειν· Ἀλέξανδρον δὲ Παρμενίωνι ἀποκρίνασθαι, ὅτι καὶ αὐτὸς ἂν, εἴπερ Παρμενίων ἦν, οὕτως ἔπραξεν, ἐπεὶ δὲ Ἀλέξανδρός ἐστιν, ἀποκρινεῖσθαι Δαρρεῖφ, ἅπερ δὴ καὶ ἀπεκρίνατο. ἔφη γὰρ οὔτε χρημάτων δεῖσθαι παρὰ Δαρρείου οὔτε³ τῆς χώρας λαβεῖν ἀντὶ τῆς πάσης τὸ μέρος· εἶναι γὰρ τά τε χρήματα καὶ τὴν χώραν αὐτοῦ πᾶσαν· ἀγαγέσθαι τε γυναῖκα εἰ ἐθέλοι τὴν Δαρρείου παῖδα, ἀγαγέσθαι ἂν καὶ οὐ διδόντος Δαρρείου· ἐκέλευέ τε αὐτὸν ἵκειν, εἴ τι εὔρεσθαι ἐθέλοι φιλόανθρωπον παρ' αὐτοῦ. ταῦτα ὡς ἤκουσε Δαρρεῖος, τὰς μὲν ξυμβάσεις ἀπέγνω τὰς πρὸς Ἀλέξανδρον, ἐν παρασκευῇ δὲ τοῦ πολέμου αὐθις ἦν.

[Περίληψις τῶν κεφ. 26 - 27 :

Μετὰ ταῦτα ὁ Ἀλέξανδρος βαδίζει κατὰ τῆς Γάζης, ἣ ὁποία μόνη ἐξ ὅλης τῆς Παλαιστίνης καὶ Συρίας δὲν εἶχεν ἀκόμη προσχωρήσει εἰς αὐτόν. Πολιορκήσας δὲ καὶ ταύτην κυριεύει καὶ χρησιμοποιεῖ ὡς πολεμικὸν ὄρμητήριον].

[Περίληψις τῶν λοιπῶν βιβλίων (3-7) :

Ἐκ τῆς Γάζης προχωρεῖ ὁ Ἀλέξανδρος εἰς τὴν Αἴγυπτον, τὴν ὁποίαν καταλαμβάνει οὐδεμίαν εὐρὴν ἀντίστασιν· εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν πρωτεύουσαν αὐτῆς Μέμφιν προσφέρει θυσίας εἰς τὸν θεὸν τῶν Αἰγυπτίων Ἄπιω καὶ τελεῖ ἀγῶνας μουσικοῦς καὶ γυμνικούς. Ἐκ τῆς Μέμφιδος καταπλέει εἰς Κάνωβον· ἐνταῦθα εἰς

λωρίδα γῆς διαχωρίζουσαν τὴν λίμνην Μαρεώτιδα ἀπὸ τῆς θαλάσσης, κίττει πόλιν, ὀνομασθεῖσαν Ἀλεξάνδρειαν. Μετὰ ταῦτα ἐπισκέπτεται τὸ ἐν τῇ Λιβυκῇ ἐρημῷ μαντεῖον τοῦ θεοῦ Ἄμμωνος καὶ ἀφ' οὗ ἔλαβε τὸν χρησμόν, τὸν ὅποιον αὐτὸς ἤθελεν, ἐπιστρέφει εἰς τὴν Μέμφιν· ἐνταῦθα δὲ διαμένων δέχεται ἐπικουρίας ἀποσταλείσας εἰς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ Ἀντιπάτρου ἐκ Μακεδονίας, τακτοποιεῖ τὰ τῆς διοικήσεως τῆς Αἰγύπτου, ἐπιστρέφει ἔπειτα εἰς τὴν Φοινίκην καὶ διὰ τῆς Θαπάκου καταδιώκων τὸν Δαρεῖον προχωρεῖ πρὸς τὸν Εὐφράτην· τοῦτον διαβάς μανθάνει, ὅτι ὁ Δαρεῖος μὲ πολυάριθμον στρατὸν ἐστρατοπέδευεν ἐν Γαυγαμήλοις καὶ προχωρήσας συνάπτει πρὸς αὐτὸν μάχην καὶ νικᾷ. Μετὰ ταῦτα προχωρεῖ πρὸς τὴν Βαβυλῶνα· οἱ κάτοικοι ἐξεληθόντες μετὰ τῶν ἱερέων καὶ ἀρχόντων παραδίδουν εἰς αὐτὸν τὴν πόλιν· ἐκ τῆς Βαβυλῶνος πορεύεται πρὸς τὰ Σοῦσα· ἐνταῦθα εὐρίσκει ἀλείρους θησαυροὺς καὶ τοὺς ὑπὸ τοῦ Ξέρξου ἀρπαγέντας ἐξ Ἀθηῶν χαλκοῦς ἀνδριάντας τοῦ Ἀρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος, τοὺς ὁποίους ἐπιστρέφει εἰς τοὺς Ἀθηναίους. Ἐξακολουθῶν τὴν πορείαν διὰ τῆς ὀρεινῆς χώρας τῶν Οὐξίων (ΒΑ. τῶν ἐκβολῶν τοῦ Τύγρητος) διέρχεται τὰ φυλασσόμενα ὑπὸ Περσῶν στενὰ τῆς Περσίδος καὶ εἰσέρχεται εἰς τὴν πρωτεύουσαν αὐτῶν Περσέπολιν, τῆς ὁποίας τὰ ἀνάκτορα πυρπολεῖ· ἐκ Περσέπολεως προχωρήσας εἰς Μηδίαν φθάνει εἰς τὰ Ἐκβάτανα καὶ καταδιώκων τὸν Δαρεῖον διέρχεται τὰς Κασπίας πύλας· μαθὼν δέ, ὅτι ὁ σαυράτης τῆς Βακτριανῆς Βῆσσος εἶχεν αἰχμαλωτίσει τὸν Δαρεῖον, σπεύδει εἰς καταδίωξιν τοῦ Βῆσσου. Ὁ Βῆσσος θεωρῶν τὸν Δαρεῖον ὡς πρόσκομμα εἰς τὴν πορείαν του πληγώνει αὐτὸν θανάσιμως καὶ ἀφήσας ἐν τῇ ὁδῷ ἐπιταχύνει τὴν φυγὴν του· ὁ Ἀλέξανδρος φθάσας εὐρίσκει τὸν Δαρεῖον νεκρόν. Καταβαλὼν ἔπειτα τοὺς Μάρδους καὶ ὑποτάξας τοὺς Ὑρκανίους καὶ Παρθναίους εἰσβάλλει εἰς τὴν Ἀρείαν χώραν (τὸ σήμερον Ἀφγανιστὰν) καὶ εἰς τὴν χώραν τῶν Δραγγῶν. Ἐκεῖ ὁ Ἀλέξανδρος μὲ τὴν ὑπόνοιαν ὅτι ὁ Φιλώτας, ὁ υἱὸς τοῦ Παρμενίωνος, ἀπὸ σκοποῦ ἀπέκρουεν ἀπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου καταγγεληθεῖσαν τινὰ συνωμοσίαν κατὰ τῆς ζωῆς του, διατάσσει νὰ φονεύσουν καὶ αὐτὸν καὶ τὸν γηραιὸν Παρμενίωνα. Ἐξακολουθῶν τὴν καταδίωξιν τοῦ Βῆσσου προχωρεῖ διὰ τῆς Ἀραχωσίας καὶ διαβάς τὸν Ἰνδικὸν Κούκασον εἰσβάλλει εἰς τὴν

Βακτριανήν, τὴν ὁποίαν ὑποτάσσει ἄνευ μάχης· διαβάς δὲ τὸν Ὠξὸν καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν Σογδιανὴν συλλαμβάνει τὸν ἐνταῦθα καταφυγόντα Βῆσσον, ὅστις ἀκρωτηριασθεὶς θανατώνεται.

Διὰ τῆς Σογδιανῆς ἔπειτα ὁ Ἀλέξανδρος διαβαίνει τὸν Τάραιν ποταμὸν (τὸν καὶ Ἰαζάρτην λεγόμενον) καὶ ὑποτάσσει τοὺς Σκύθας. Τότε ἐφόνευσεν εἰς συμπόσιον καὶ τὸν στρατηγὸν Κλεῖτον, διότι οὗτος περιελθὼν εἰς κατάστασιν μέθης ὠμίλησε μετὰ πολλῆς αὐθαδείας πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον. Μετὰ τὴν καθυπόταξιν τῶν Σκυθῶν ἐπανέρχεται εἰς τὴν Σογδιανὴν καὶ ὑποτάξας αὐτὴν ἐκστρατεύει κατὰ τῶν Παραϊτακηνῶν, τοὺς ὁποίους ὑποτάσσει· ἔπειτα διαβάς τὸν Παραπάμισον κατέρχεται διὰ τῆς Νικαίας εἰς Κωφῆνα ποταμὸν βαδίζων κατὰ τῶν Ἰνδῶν.

Φθάσας εἰς τὴν μεταξὺ τοῦ Ἰνδοῦ καὶ Ὑδάσπου πόλιν Τάξιλα ὑποτάσσει αὐτὴν καὶ ἐπελθὼν κατὰ τοῦ βασιλέως Πύρρον νικᾷ αὐτόν· ἀπὸ τοῦ Ὑδάσπου πορευθεὶς πρὸς Α. καὶ διαβάς τοὺς ποταμοὺς Ἀκεσίνην καὶ Ὑδροάτην φθάνει εἰς τὸν Ὑφασιν ποταμόν· ἐνταῦθα οἱ στρατιῶται του ἀροῦνται νὰ προχωρήσουν περαιτέρω· διὰ τοῦτο ἀναγκάζεται νὰ ἐπιστρέψῃ ὀπίσω.

Ἐπανελθὼν εἰς τὴν Νίκαιαν καὶ ἐπιβιβασθεὶς μετὰ τοῦ στρατοῦ του εἰς τὰ πλοῖα καταπλέει τὸν Ἰνδὸν ποταμόν· κατὰ τὸν κατάπλου καθυποτάσσει πλὴν ἄλλων λαῶν τῆς Ἰνδικῆς καὶ τοὺς Μαλλοὺς. Ἐξακολουθῶν δὲ τὸν πλοῦν φθάνει εἰς τὴν πόλιν Πάταλα, ἐκ τῆς ὁποίας τὸν μὲν στόλον ὑπὸ τὸν ναύαρχον Νέαρχον ἀποστέλλει διὰ τοῦ Περσικοῦ κόλπου εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Εὐφράτου καὶ Τίγρητος, αὐτὸς δὲ ἀποφασίζει νὰ ἐπιστρέψῃ μετὰ τοῦ στρατοῦ του εἰς τὴν Περσίαν διὰ τῆς Γαδρωσίας. Ἐκκινήσας δὲ κατ' Αὔγουστον τοῦ 325 π. Χ. διέρχεται τὴν χώραν τῶν Ἀρβιτῶν καὶ Ὀρειτῶν καὶ εἰσερχεται εἰς τὴν Γαδρωσίαν. Ἄλλ' ἢ πορεία διὰ τῆς ξηρᾶς, ἀνύδρου καὶ ἀμμώδους ταύτης χώρας ὑπῆρξεν ἀνιαρὰ καὶ βλαβερωτάτη διὰ τὸν στρατόν, τοῦ ὁποίου μέγα μέρος ἀπωλέσθη. Ἐξηντλημένοι ὑπὸ τῆς πείνης, τῆς δίψης καὶ τῶν νόσων, καταπεπονημένοι, ὁκέκοντο φθάνουν οἱ λοιποὶ περὶ τὸν Δεκέμβριον, δύο ὄλους μῆνας ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεως ἐκ τῶν συνόρων τῆς χώρας τῶν Ὀρειτῶν, εἰς τὴν πρωτεύουσαν τὴν Γαδρωσίαν, τὰ Ποῦρα, ὅπου ὁ Ἀλέξανδρος παρέχει βραχεῖαν ἀνάπαυσιν εἰς τοὺς ταλαιπωρη-

μένους στρατιώτας του. Μετὰ ταῦτα εἰσέρχεται εἰς τὴν Καρμανίαν, εἰς τὰς ἀκτῆς τῆς ὁποίας καταφθάνει καὶ ὁ Νέαρχος μετὰ τοῦ στόλου. Ἐκ Καρμανίας ὁ Ἀλέξανδρος τὸν μὲν Ἡφαιστίωνα μετὰ τοῦ μεγαλυτέρου μέρους τοῦ στρατοῦ ἀποστέλλει εἰς τὴν Περσίδα, αὐτὸς δὲ μετὰ τοῦ ὑπολοίπου πορεύεται εἰς τὰς Πασαργάδας, ὅπου φθάσας ἐπισκέπτεται τὸν τάφον Κύρου τοῦ μεγάλου τοῦτον δ' εὐρῶν κατεστραμμένον ἀποκαθιστᾷ εἰς τὴν προτέραν του κατάστασιν.

Ἐκ τῶν Πασαργαδῶν πορεύεται εἰς τὴν Περσέπολιν καὶ ἐκ ταύτης διὰ τῶν Περσίδων πυλῶν εἰς τὰ Σοῦσα· ἐνταῦθα τελεῖ τοὺς γάμους του κατὰ τὰ περσικὰ ἔθιμα μετὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ Δαρείου Βαρσίνης, εἰς δὲ τὸν πιστόν του φίλον Ἡφαιστίωνα δίδει ὡς σύζυγον ἄλλην θυγατέρα τοῦ Δαρείου, τὴν Ἀρύπτιν· προικίζει 80 ἄλλας ἐγκρίτους Περσίδας, τὰς ὁποίας ἔλαβον σύζυγους οἱ στρατηγοὶ του· ὡσαύτως δίδει πλουσίας δωρεὰς εἰς 10 χιλ. Μακεδόνας νυμφενθέντας Ἀσιάτιδας καὶ εἰς ὅλον τὸν στρατὸν διανέμει 20 χιλ. τάλαντα πρὸς πληρωμὴν τῶν χρεῶν των καὶ διὰ πλουσίων δώρων καὶ στεφάνων τιμᾷ τοὺς ἐν τοῖς πολέμοις διακριθέντας· εἰς δὲ τὸν Μακεδονικὸν στρατὸν κατατάσσει 30 χιλ. Πέρσας ὀπλίσας αὐτοὺς μὲ Μακεδονικὰ ὅπλα καὶ ὀνομάσας Ἐπιγόνους. Ἐκ τῶν Σούσων καταπλέει διὰ τοῦ Εὐλαίου ποταμοῦ εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον καὶ ἔπειτα ἀναπλεύσας τὸν Τίγρητα φθάνει εἰς τὴν πόλιν Ὀπιν. Ἐνταῦθα συγκαλέσας τοὺς Μακεδόνας ἀνακοινώνει εἰς αὐτούς, ὅτι τοὺς κατασιαθέντας ἀχρήστους εἰς τὸν πόλεμον ἕνεκα τῆς ἡλικίας καὶ τῶν κακочиῶν θ' ἀπολύσῃ καὶ θὰ στείλῃ εἰς τὴν πατριδα ἀνταμείβον αὐτοὺς διὰ δώρων. Τὴν ἀνακοίνωσιν ταύτην θεωρήσαντες οἱ Μακεδόνες ὡς ὕβριν καὶ περιφρόνησιν ἀγανακτοῦν κατὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου, κατὰ τοῦ ὁποίου ἦσαν δυσηρεστοί· μενοι καὶ διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ γενομένην κατάταξιν εἰς τὸν στρατὸν των τῶν 30 χιλιάδων Περσῶν καὶ τὴν ἐξόπλισιν αὐτῶν μὲ Μακεδονικὰ ὅπλα· ζητοῦν δὲ πάντες τὴν ἀπόλυσίν των, διὰ τὰ ἐπιστροφῆν εἰς τὴν πατρίδα. Ὁ Ἀλέξανδρος ὀργισθεὶς κατὰ τῶν Μακεδόνων ἐκφωνεῖ λόγον, ἐν τῷ ὁποίῳ ὑπενθυμίζει ὅσα αὐτὸς καὶ ὁ πατὴρ του ἔπραξαν ὑπὲρ τοῦ Μακεδονικοῦ ἔθνους· μετὰ ταῦτα ἀποχωρεῖ εἰς τὰ ἐν Ὀπιδι ἀνάκτορα· συγκαλέσας δὲ ἐν αὐτοῖς τοὺς ἐπιλέκτους τῶν Περσῶν διανέμει εἰς αὐτοὺς

τὰς ἡγεμονίας τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ καὶ πολλοὺς ἐξ αὐτῶν ὀνομάζει συγγενεῖς. Ταῦτα μαθόντες οἱ Μακεδόνες ἔρχονται εἰς τὰ ἀνάκτορα καὶ μετὰ δακρύων ζητοῦν παρὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου συγγνώμην· οὗτος συγχωρεῖ πάντας· θυσία δὲ καὶ ἐστίασις ἀπὸ κοινοῦ Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων ἐπισφραγίζουσι τὴν συμφιλίωσιν. Εὐθύς δὲ κατόπιν 10 χιλ. Μακεδόνες, οἱ ὅποιοι ἦσαν ἀνίκανοι εἰς τὸν πόλεμον, ἐκουσίως δέχονται νὰ ἐπιστρέφουν εἰς τὴν πατρίδα εἰς τούτους ὁ Ἀλέξανδρος δίδει τὸν μισθὸν μέχρι τῆς εἰς τὴν πατρίδα ἀφίξεώς των, ὡς δῶρον δὲ ἀνὰ ἓν τάλαντον· ἀποστέλλει δὲ ὡς στρατηγὸν αὐτῶν τὸν πιστόν του Κράτερον. Ἐκ τῆς Ὠπιδος ὁ Ἀλέξανδρος πορεύεται εἰς τὰ Ἐκβάτανα τῆς Μηδίας· ἐνταῦθα τελεῖ θυσίας καὶ ἀγῶνας μουσικοῦς καὶ γυμνικοῦς καὶ συμπόσια· ἄλλ' ἐν τῷ μέσῳ τῶν διασκεδάσεων ἀποθνήσκει αἴφνης ὁ ἐπιστήθιος φίλος του Ἡφαιστίων καὶ ὁ θάνατος τούτου παρὰ πολὺ λυπεῖ τὸν βασιλέα. Ἐξ Ἐκβατάνων ἐπέρχεται κατὰ τῶν ὄρειων καὶ ληστροικῶν Κοσοαίων καὶ μετὰ τὴν καθυπόταξιν τούτων μεταβαίνει εἰς τὴν Βαβυλῶνα, ὅπου δέχεται πρεσβείας ἐξ ὄλων σχεδὸν τῶν λαῶν τῆς γῆς, οἱ ὅποιοι ἐπαινοῦν καὶ στεφανώουσι αὐτὸν διὰ τὰ κατορθώματά του. Ἐν ᾧ δ' ἐν Βαβυλῶνι παρεσκεύαζε μεγάλην ναυτικὴν ἐκστρατείαν κατὰ τῆς Ἀραβίας, μετὰ θυσίαν καὶ εὐχίαν ἀσθενήσας ἐκ σφοδροῦ πυρετοῦ ἀποθνήσκει τὸν Ἰούνιον τοῦ 323 π. X.]

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Κεφ. 1.

παρέρχομαι πορεύομαι. — *στρατιά* ἔκστρατεία. — *ἐξηγοῦμαι* τινος προηγούμεναι, εἶμαι ἡγεμών τινος. — *νεωτερίζω τι* ἐπιχειρῶ νεωτερισμούς τινας, δεικνύομαι κάπως στασιαστικός. — *ἄττα* = *τινά*. — *ἔφοδος* ἐμφάνισις. — *ἐς τιμὴν ξυγχωρῶ τινι* τιμητικῶς παραχωρῶ εἰς τινα. — *στόλος* ἔκστρατεία.

Κεφ. 11.

§ 3—4. *ἐξελαύνω ἐφ' Ἑλλησπόντιου* ἔξορμῶ, ξεκινῶ πρὸς τὸν Ἑλλ. — *ἐπιτρέπω τινί τι* ἀναθέτω εἰς τινα τὴν διαχείρισίν τινος. — *στόλος* πορεία. — *παραμείβω τὸ Πάγγαιον τὴν (ὁδὸν) ὡς ἐπ' Ἀβδηρα* παρακάμψας τὸ Πάγγ. βαδίζω τὴν ὁδὸν τὴν φέρουσιν εἰς Ἀβδ. — *ἐπὶ θαλάσση φημισμένος* παραθαλάσσιος. — *ἐνθεν* = *ἐντεῦθεν*. — *εὐπειῶς* εὐκόλως.

§ 5. *ἐξόρμησις* ἐκκίνησις. — *ἄμ' Ἀγαμ.* μετὰ τοῦ Ἀγαμ. — *ὁ νοῦς* ὁ σκοπός. — *οἷ* = *αὐτῷ* (τῷ Ἀλ.). — *Πρωτεσίλαος* ἦρωος τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου ἐκ Θεσσαλίας· πρῶτος ἀποβιβασθεὶς εἰς τὴν Ἀσιατικὴν ἀκτὴν ἐφονεύθη ὑπὸ τοῦ Ἑκτορος.

§ 6. *ἡ ἵππος* τὸ ἵππικόν. — *κατᾶραι* τοῦ *καταίρω* καταπλέω. — *ὁ λόγος κατέχει* ἢ παράδοσις ἐπικρατεῖ, λέγουσιν· *ὁ πλείων λόγος κατέχει* ἢ κοινὴ παράδοσις ἐπικρατεῖ. — *στρατηγὶς ναῦς* ναυαρχίς. — *διαβάλλω* διαπεραιοῦμαι. — *σπένδω* κάμνω σπονδὴν (δηλ. θυσίαν δι' οἴνου). — *πόντος*. θάλασσα.

§ 7. *στέλλομαι* ξεκινῶ, ἐκπλέω. — *ἀναθεῖναι* τοῦ *ἀνατίθηναι* ἀφιερῶναι. — *καθελεῖν* τοῦ *καθαίρω* καταβιβάζω καὶ παραλαμβάνω. — *ἔργον* πόλεμος. — *Ἐρκεῖος* διότι εἶχεν εἰς τὸ *ἔρκος*, τὸ προαύλιον, βωμόν ὡς θεὸς προστάτης τῆς οἰκίας. — *μῆνιν τῷ γένει* τὴν ὀργὴν κατὰ τοῦ γένους. — *παραιτοῦμαι* ζητῶ ν' ἀποτρέψω. — *Νεοπτολέμου* . . . , ὁ Νεοπτόλεμος, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχιλ-

λέως, εἶχε φονεύσει τὸν γηραιὸν Πρίαμον παρὰ τὸν βωμὸν τοῦ Ἑρκαίου Διός. — *ὁ δὲ ἐξ αὐτὸν καθῆκε* (τοῦ *καθῆκω*) τὸ ὄποϊον, ὡς γνωστὸν, μέχρις αὐτοῦ (τοῦ Ἄλεξ.) κατήρχετο· ὁ Ἄλεξ. πρὸς μητρὸς κατήγετο ἐκ τοῦ γένους τῶν Αἰακιδῶν, εἰς τὸ ὄποϊον ἀνῆκον καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς καὶ ὁ Νεοπτόλεμος.

§ 8. *ἐπὶ τούτῳ* μετὰ τούτων. — *ἐπιχώριοι* ἐγχώριοι. — *ἐς τὴν ἔπειτα μνήμην* διὰ τὴν δόξαν του (ἵνα δοξασθῇ) παρὰ τοῖς μεταγενεστέροις.

Κεφ. 12.

§ 6—7. *δύναμις* στρατός. — *παραμείβω* παρέρχομαι. — *ὄρων* = *ὄρέων*. — *τὰ Ἰδαῖα ὄρη* τὸ ὄρος Ἴδη. — *ἐκδιδοῦ* = *ἐκδίδωσι*. — *ἐκδίδωμι* ἐκβάλλω. — *σκοποῖ* πρόσκοποι, στρατιῶται προπορευόμενοι πρὸς κατόπτευσιν. — *αὐτῷ* ὑπ' αὐτοῦ. — *τῶν ἐταίρων τὴν ἴλην* τὴν ἴλην τοῦ βαρέος ἵππικου· ἐν τῷ βαρεῖ ἵππικῷ τὴν πρώτην τάξιν εἶχον οἱ ἵππεις οἱ στρατολογούμενοι ἐκ τῶν εὐγενῶν Μακεδόνων καὶ ὀνομαζόμενοι *ἐταῖροι* (οἱ *ἐταῖροι ἵππεις*, ἢ *ἵππος* ἢ *ἐταιρική*, ἢ *τῶν ἐταίρων ἵππος*)· οὗτοι διηροῦντο εἰς ὀκτῶ συνήθως ἴλας· ἐκάστη ἴλη εἶχεν 150—300 ἄνδρας. — *πρόδρομοι* οἱ ἐλαφρῶς ὀπλισμένοι ἵππεις. — *πάροδος* διέλευσις. — *ἐνδίδομαι πρὸς τινος* παραδίδομαι ὑπὸ τινος.

§ 8—10. *ὑπαρχος* ὁ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ σατραπῆ, ὁ ὑποσατράπης. — *ὑπὲρ* = *περὶ*. — *τὰ παρόντα* ἢ παρούσα κατάστασις τῶν πραγμάτων. — *διὰ κινδύνου ἔρχομαι πρὸς τινα* διακινδυνεύω μαχόμενος πρὸς τινα. — *περὶεμί τινός τινι* εἶμαι ὑπέρτερός τινος κατὰ τι. — *προέρχομαι* ὑποχωρῶ. — *χιλὸς* χόρτος. — *σύλλογος* συνέλευσις. — *περιορῶ* ἐπιτρέπω. — *οἱ ὑπὸ τινι τεταγμένοι* οἱ ὑπήκοοί τινος. — *Ἀρσίτη* = *τῇ Ἀρσίτου γνώμῃ*. — *τριβὴ* βραδύτης, ἀναβολή. — *τῆς ἐκ βασιλέως τιμῆς οὐνεκα* ἵνα διατηρῇ τὴν παρὰ τῷ μ. βασιλεῖ ὑπόληψίν του.

Κεφ. 13.

§ 1—2. *οἱ προκατασκευσόμενοι* ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ἔμελλον νὰ κατοπτεύσουν (προηγουμένως). — *σαρισσοφόροι* οἱ φέροντες *σάρισσαν*, μακρὸν Μακεδονικὸν δόρυ 14—16 ποδῶν μήκους τῶν πεζῶν, βραχύτερον δὲ καὶ ἐλαφρότερον τῶν ἵπέων. — *ἐφεστάναι* ὅτι εἶχον σταθῆ.

§ 3—5. ὡς ἔχομεν ὅπως εὐρισκόμεθα (δηλ. συντεταγμένοι). — *λείπομένους*, δηλ. ἡμῶν· *λείπομαι τινός τινι* εἶμαι κατώτερος (ἀσθενέστερός) τινος κατά τι. — *αὐλλίζομαι* στρατοπεδεύω. — *ταύτη* ἔνεκα τούτου. — *παρέχει* (ἀπρόσ.) εἶναι δυνατόν. — *ἔωθεν* ἀπό πρώτας, τὸ πρωί. — *διαβάλλω τὸν πόρον* διαπερῶ τὸν ποταμόν. — *ὑποφθάνω* προλαμβάνω. — *μοι δοκοῦμεν* = *δοκῶ*. — *ἐπιχειρῶ τῷ ἔργῳ* ἀρχίζω τὴν μάχην. — *ἐν μετώπῳ* = *ἐπὶ φάλαγγος* ἢ *ἐν φάλαγγι* ἐν ἐκτεταμένῃ γραμμῇ. — *εἰσὶν αἱ αὐτῶν (εἰσιν)* = *τινὲς αὐτῶν* (δηλ. *τῶν ὀχθῶν*) *εἰσι*. — *κατὰ κέρας* ἐν μακρᾷ σειρᾷ (ἀντίθ. τοῦ *ἐν μετώπῳ*). — *ἧπερ ἀσθενέστατον* (δηλ. *ἔστι*) ὅπου ἡ παράταξις εἶναι ἀσθενεστάτη: ἐν ἣ παρατάξις ἡμεῖς εἴμεθα ἀσθενέστατοι. — *ἐκβαίνουσιν (ἡμῖν)* ἐπικείσονται ἐὰν ἐκβαίνωμεν, θὰ ἐπιτεθοῦν καθ' ἡμῶν. — *σφάλμα* ἀτύχημα. — *ἐς τὰ παρόντα* = *ἐν τῷ παρόντι*. — *χαλεπὸς* ἐπιζήμιος. — *κρίσις* ἔκβασις. — *σφαλερὸς* ἐπικίνδυνος.

§ 6—7. *ἐκφανλίζω* ἔξευτελίζω, περιφρονητικῶς ὀνομάζω. — *εἴργω* ἐμποδίζω. — *ὡς ἔχομεν* ἄνευ ἀναβολῆς, εὐθύς. — *πρὸς Μακεδ. τῆς δόξης* = *πρὸς τῆς δόξης τῶν Μακεδ.* ἀρμόζον εἰς τὴν δόξαν τῶν Μ. — *ὀξύτης* ὀρμητικότης. — *ποιοῦμαι* = *ἡγοῦμαι*. — *τοῦ σφῶν δέους* τοῦ φόβου των (πρὸς ἡμᾶς).

Κεφ. 14.

§ 1—3. *ἡγοῦμαι* ἀναλαμβάνω τὴν διοίκησιν. — *παράγω* προχωρῶ. — *προετάχθησαν τοῦ δεξιοῦ* ἐτάχθησαν εἰς τὸ ἀκρότατον δεξιὸν κέρας. — *τοὺς ἐταίρους τοὺς ἱππέας* ἴδ. κεφ. 12, § 7. — *ἐπιτάττομαι τινι* τάσσομαι πλησίον τινός. — *ἔχομαι τινος* εἶμαι πλησίον τινός. — *οἱ ὑπασπισται τῶν ἐταίρων* σῶμα ἑλαφροῦ πεζικοῦ ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὸ σῶμα τῶν Ἑλλήνων πελταστῶν. — *ἐπὶ τούτοις* (δηλ. *ἐτάχθη*) πλησίον τούτων. — *ἡ φάλαγξ* = *ἡ τάξις* τὸ τάγμα. — *ἐπὶ δὲ* πλησίον δέ. — *ἡ Φιλίππου*, τοῦ υἱοῦ τοῦ Μαχάτα. — *ἔστ' ἐπὶ τι* μέχρι τινός. — *τάξις* παράταξις.

§ 4. *ἀποδέω* ὑπολείπομαι. — *παραιτίνω τῷ ποταμῷ* παραιτάσσω κατὰ μῆκος τοῦ ποταμοῦ. — *ὑπερδέξιος* ὑπερῦψηλος. — *τὰ χωρία* τὸ ἔδαφος. — *ἧ... ταύτη* ὅπου... ἐκεῖ. — *ἡ ξὺν ἐκπλήξει θεραπεία* ἢ μετὰ σεβασμοῦ πρόθυμος ἔπληρησι. — *κατὰ ἀπέναντι*. — *ἐπέχω* ἔχω θέσιν, εὐρίσκομαι — *ἐπέταξαν τῇ ὀχθῇ* παρέταξαν παρὰ τὴν ὀχθὴν.

§ 5—7 *ἄκρον* ὄχθη.—*ὑπὸ τοῦ ὀκνεῖν* ἐπειδὴ ἐφοβοῦντο.—*τὸ μέλλον* ἢ (ἄγνωστος) μέλλουσα ἔκβασις (τοῦ ἀγῶνος).—*ἐγκελεύομαι τινι* προτρέπω τινά.—*ἀγαθὸς ἀνδρεῖος*.—*καὶ μὴν* καὶ μάλιστα.—*προεμβάλλω* εἰσέρχομαι (ῥίπτομαι) πρῶτος.—*ἡγεμονία* ἢ πρώτη θέσις, τὴν ὁποίαν τὰ διάφορα σώματα τοῦ στρατοῦ διαδοχικῶς ἐλάμβανον καθ' ἑκάστην ἡμέραν.—*ὑπὸ σαλπίγγων* ὑπὸ τὸν ἦχον τῶν σαλπίγγων.—*Ἐννάλιος* θεὸς τοῦ πολέμου.—*παραιτίνω* ἐκτείνω.—*ἧ παρεῖλκε τὸ ῥεῦμα* κατὰ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ῥεύματος.—*κατὰ κέρας* ἐκ τῶν πλαγίων.—*προσπίπτω τινι* ἐπιπίπτω κατὰ τινος.—*ἀνυστὸν* δυνατὸν.—*τῆ φάλαγγι=ἐν μετώπῳ* (κεφ. 13, § 4).—*προσμειγνυμί τινι* συμπλέκομαι πρὸς τινά.

Κεφ. 15.

§ 1—2. *προσέχω* πλησιάζω.—*καὶ αὐτοί*, δηλ. *ἐπέχοντες* τεταγμένοι ὄντες.—*βάλλω* ῥίπτω ἀκόντια.—*ἐξ ὑπερδεξίου* ἐξ ὑψηλῶν θέσεων.—*χθαμαλὸς* χαμηλός.—*ἦν ὠθισμὸς τῶν ἱππέων=ἔωθοῦντο οἱ ἱππεῖς* (τῶν δύο στρατῶν).—*τῶν μὲν . . . τῶν δὲ* (δηλ. *πειρωμένων*)=*ὅτι* (αἰτλγκ.) *ἐπειρῶντο οἱ μὲν ἐκβαίνειν . . . οἱ δὲ εἴργειν . . .*—*παλτῶν ἄφεις* (ἦν) =*ἀφίετο παλτά· παλτὸν* ἀκόντιον.—*ξυστὸν* δόρυ.—*ἐξ οὐ βεβαίου* ἐξ ἐπισφαλοῦς ἐδάφους (ὡς ὄντος τούτου λασπώδους καὶ ὀλισθηροῦ).—*οἱ δὲ Πέρσαι ἐξ . . .*—*οἱ δὲ Π. οὐκ ἐκακοπάθουν μαχόμενοι ἐξ . . .*—*ἄλλως τε καὶ* καὶ πρὸς τούτοις ἀκόμη.—*κινδυνεύω* μάχομαι.

§ 3—5. *ξυμμείγνυμί τινι* συμπλέκομαι πρὸς τινά.—*ἀποκλίνω* καταφεύγω.—*πελάζω* πλησιάζω.—*ἅμα οἱ=μεθ' εαυτοῦ*.—*ἵνα* ὅπου.—*τὸ πᾶν στίφος* τὸ πυκνότερον πλῆθος.—*ξυνειστήκει* εἶχε συναφθῆ.—*ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις* ἢ μία τάξις κατόπιν τῆς ἄλλης.—*τι ἐφκει* ὁμοίαζε κάπως.—*ξυνέχομαι* συνωθοῦμαι.—*οἱ μὲν . . . οἱ δέ*, δηλ. *πειρῶμενοι*.—*ἐξῶσαι* τοῦ *ἐξωθῶ*.—*ἐς ἅπαν* παντελῶς.—*βιάζομαι τινά* βιαίως ἐξωθῶ τινά.—*κρανεῖνος* κατεσκευασμένος ἐκ ξύλου κρανεῖας.

§ 6. *ἐνθα δὴ* τότε ἀκριβῶς.—*ἀναβολεὺς* ὁ ὑποβοηθῶν τινά νὰ ἀναβῆ εἰς ἵππον.—*πονοῦμαι* μετὰ κόπου (κρατερῶς) ἀγωνίζομαι.—*κεκλασμένος* τοῦ *κλῶμαι* θραύομαι.—*οὐκ ἀφανῶς* γενναίως.

§ 7—8. *καὶ ὅς καὶ οὗτος*.—*προῖπεύω* ἔφιππος προχωρῶ.—*ἐπάγω ὥσπερ ἔμβολον τῶν ἱππέων* ἄγω τοὺς ἱππεῖς ἐν σφηνοειδεῖ παρατάξει.—*ἐξελαύνω* ἔξορμῶ.—*παίω* κτυπῶ.—*καταβάλλει* ὄπτει (νεκρὸν) κάτω (ἀπὸ τοῦ ἵππου).—*Ῥοισάκης* ἀδελφὸς τοῦ Μιθριδάτου.—*κοπίς* ξίφος καμπύλον.—*τὴν πληγὴν ἔσχε* τὸ κτύπημα (τῆς κοπίδος) ἔσταμάτησε, ἐματαίωσε.—*ἀνετέτατο* εἶχεν ὑψώσει.—*ἐπεκβαίνω* ἐξέρομαι κατόπιν.—*ἀεὶ* συνεχῶς.—*προχωρεῖ* εἶναι δυνατόν.—*προσγίγνομαι τινι* ἐνοῦμαι μετὰ τινος.

Κεφ. 16.

§ 1. *ἐγκλίνω* ὑποχωρῶ.—*προκινδυνεύω* μάχομαι ἐν τῇ πρώτῃ γραμμῇ.—*ἐνδίδωμι*=*ἐγκλίνω*.—*παραρρήγνυμαι* ἀποσπῶμαι (ἀπὸ τῆς γραμμῆς τῆς παρατάξεως).—*τὰ ἐφ' ἐκάτερα* ἀμφότερα αἱ πτέρυγες.—*καρτερὰ* γενική.

§ 2—3. *ἐκτρέπομαι ἐπὶ τινι* στρέφομαι κατὰ τινος.—*ἐκπλήξει τοῦ παραλόγου* ἐξ ἐκπλήξεως διὰ τὸ ἀπροσδόκητον (τόλμημα τῶν Μ.).—*βέβαιος λογισμὸς* ἀσφαλῆς ὑπολογισμὸς, σταθερὰ ἀπόφασις.—*πάντη* ἐξ ὅλων τῶν μερῶν.—*ἐν μέσῳ... αὐτοὺς* αὐτοὺς συλληφθέντας ἐν τῷ μέσῳ.—*δι' ὀλίγον* ἐντὸς ὀλίγου χρόνου.—*ὅτι μὴ*=*εἰ μὴ* ἐκτὸς ἐάν.—*παιῖσμα* ἦτα.

§ 4—5. *εἰκὼν* ἀνδριάς.—*Διον* πόλις τῆς Μακεδονίας παρὰ τὸν Θερμαϊκὸν κόλπον εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Ὀλύμπου· ἐνταῦθα ἴσταντο καὶ οἱ ἀνδριάντες τῶν Μακεδόνων βασιλέων.—*Δύσιππος* ἐπιφανὴς γλύπτης ἐκ Σικυῶνος (330 π.Χ.).—*Ἀλέξανδρον ἐποίησεν* ἀνδριάντας τοῦ Ἀλεξ. κατεσκεύαζε.—*προκριθεὶς* προτιμηθεὶς.—*κόσμος* τιμαὶ (στρατιωτικαί).—*ἀτέλεια τῶν κατὰ τὴν χώραν (γίγνομένων)* ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τοῦ φόρου τῶν γεωργικῶν προϊόντων.—*λειτουργία τῷ σώματι* σωματικὴ ὑπηρεσία, ἀγγαρεία.—*εἰσφοραὶ κατὰ τὰς κτήσεις ἐκάστων* συνεισφοραὶ ἀνάλογοι πρὸς τὰς περιουσίας ἐκάστων.—*ἐπέρομαι* ἐπισκέπτομαι.—*παρασχὼν οἱ* ἐπιτρέψας εἰς αὐτὸν (δηλ. εἰς ἕκαστον τῶν τετρομένων).

§ 6—7. *δήσας ἐν πέδαις* δέσας μὲ χειροπέδας.—*ἐργάζεσθαι*, δηλ. *τὴν γῆν*.—*παρὰ τὰ δόξαντα κοινῇ τοῖς Ἑλλησι* ἐναντίον τῆς κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ἑλλ. (ἐν Κορίνθῳ).—*ἀνάδημα* ἀφιέρωμα.—*ἐν πόλει* ἐν τῇ ἀκροπόλει.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Κεφ. 3.

§ 1. *παρέρχομαι* φθάνω, εἰσέρχομαι.—*ἄκρα* ἀκρόπολις.—*ἴνα* ἵππου.—*Γόρδιος* βασιλεὺς τῆς Φρυγίας.—*ζυγὸς* τὸ ξύλον τὸ σταυροειδῶς κείμενον ἐπὶ τοῦ *θύμου* (τοῦ μακροῦ ξύλου τοῦ ἐκτεινομένου ἀπὸ τοῦ μέσου τοῦ ἄξονος μέχρι τοῦ ζυγοῦ).

§ 2—3. *λόγος πολὺς κατεῖχεν* ὑπῆρχε παράδοσις λίαν διαδεδομένη.—*πρόσχωρος* γείτων.—*ἀμαξεύω* χρησιμοποιοῦ ἔν τῇ ἀμάξει.—*ἀρω* (-όω) ἀροτριῶ.—*βουλυτὸς* ἑσπέρα.—*δψις* θέαμα, ἐμφάνις.—*κοινῶ* ἀνακοινώνω.—*ὑπὲρ τοῦ θείου* περὶ τοῦ θείου τούτου σημείου.—*Τελμισσεῖς* κάτοικοι τῆς Τελμισσοῦ, πόλεως τῆς Καρίας.—*σοφὸς ἐξηγηεῖσθαι* ἱκανὸς εἰς τὸ νὰ ἐξηγή.—*ἀπὸ γένους* ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν, κληρονομικῶς.—*μαντεία* μαντικὴ τέχνη.

§ 4. *προσάγω τινὶ* πλησιάζω τινά.—*ὅπως οἱ . . . ἔσχε* πῶς συνέβη εἰς αὐτόν.—*ξυνεπισπομένην οἱ τὴν θυσίαν αὐτὴν ἐξηγήσασθαι* ν᾽ ἀκουλουθήσῃ αὐτὸν καὶ αὐτὴ νὰ ὑποδείξῃ τὸν τρόπον τῆς θυσίας.—*ὑποτιθεμαι* ὑποδεικνύω.—*ξυγγίγνομαι ἐπὶ γάμῳ τινὶ* νυμφεύομαι τινά.

§ 5—6. *καλὸς ὥραϊος*.—*σιτάσει πιέζεσθαι ἐν σφίσι*—*στασιάζειν ἀλλήλους*.—*ἐπιστήναι* ὅτι παρουσιάσθη.—*ξυμβалόντας τὸ μαντεῖον* ἀφ' οὗ συνεδύασαν τὸν δοθέντα αὐτοῖς χρῆσμον (μὲ τὴν ἐμφάνισιν τῆς ἀμάξης).—*φράζω* λέγω, ὑποδεικνύω.—*χαριστήριον (δῶρον)* ὡς εὐχαριστήριον.—*ἐπὶ τῇ πομπῇ τοῦ αἰετοῦ* διότι οὗτος (ὁ Ζεὺς) ἀπέστειλεν (εἰς αὐτόν) τὸν αἰτόν.—*μυθεύεται* λέγεται.—*χρῆναι* ὅτι πεπωμένον ἦτο.

§ 7—8. *ἀπόρως ἔχω* ἀπορῶ, δὲν δύναμαι.—*περιορῶ* ἀφῆνω.—*μὴ ἐργάσεται* μήπως προξενήσῃ.—*κίνησις* ἐρεθισμός, κακὴ ἐντύπωσις.—*Ἀριστόβουλος* συνεστρατεύσας μετὰ τοῦ Ἄλεξ. ἔγραψεν ἱστορίαν τῶν πολέμων αὐτοῦ, διασωθεῖσαν ἐν ἀποσπάσμασι μόνον.—*ἐξελόντα* ἀφ' οὗ ἀφῆρεσε.—*ἔστωρ* πασσαλίσκος.—*τύλος* ξύλινον καρφίον μετὰ κεφαλῆς εἰς τὸ ἄκρον.—*διαβάλλομαι* διαπερῶμαι.—*διαμπὰξ* πέρα—πέρα.—*ξυνέχω* συγκρατῶ.—*δ᾽ οὖν* πάντως ὅμως.—*ἀπαλλάσσομαι ἀπὸ τινος* καταλείπω τι.—*ὡς τοῦ λογίου ξυμβεβηκότος* μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ὁ χρῆσμός εἶχεν ἐκπληρωθῆ.—*σέλας* λάμ-

ψις, ἄσπραπή.—*ἐπισημαίνω* ἐπιβεβαιώνω.—*ἐπὶ τούτοις* ἔνεκα τούτων.—*φαίνω* φανερώνω.

Κεφ. 4.

§ 7—8. *ῥίπτω* ῥίπτω τὸν ἑαυτὸν μου, ῥίπτομαι.—*νήχομαι* κολυμβῶ.—*καύματι ἔχομαι* ὑπὸ ζέστης κατέχομαι.—*οἷα ἀνισχουσῶν τῶν πηγῶν οἱ* ἐπειδὴ ἄρχονται αἱ πηγαὶ αὐτοῦ, πηγάζει.—*θέρμη* πυρετός.—*ξυνόντια* φίλον, ἀκόλουθον.—*τὰ ἀμφὶ ἰατρικὴν* εἰς τὰ ἰατρικὰ ζητήματα.—*ἐς τὰ μάλιστα πιστεύομαι* ἀπολαύω μεγίστης ἐμπιστοσύνης.—*ἀδόκιμος* ἄσημος, ἀφανής.—*καθαίρω τινὰ φαρμάκῳ* παρέχω εἰς τινὰ καθαρτικὸν φάρμακον.

§ 9—11. *κύλιξ* ποτήριον.—*δομοῦ* συγχρόνως.—*ἐνδηλος* καταφανής.—*καλῶς οἱ ἔχει τὰ τοῦ φαρμάκου* ὡς πρὸς τὸ φάρμακον οὐδემίαν ἀνησυχίαν εἶχεν.—*ἐπαγγέλλομαι* ὑπόσχομαι.—*θαῖζω* καλυτερεύω.—*βέβαιος ἐς τὸ ἀνύποπτον* βέβαιος ὅτι οὐδემίαν ὑποψίαν εἶχεν εἰς τὴν εἰλικρίνειαν αὐτῶν.—*ἐρρωμένος* θαρραλέος.

Κεφ. 7.

§ 3. *παρακαλῶ* προτρέπω.—*ἐκ τῶν ἤδη κενινδυνευμένων σφίσι καλῶς* ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἀγώνων, οἱ ὅποιοι εἶχον διεξαχθῆ ὑπ' αὐτῶν ἐνδόξως.—*στρατηγεῖ* διευθύνει τὸν ἀγῶνα.—*ἄγω ἐπὶ νοῦν τινι* ἐμβάλλω εἰς τὸν νοῦν τινος.—*καθεῖργγνυμι* ἐγκλείω.—*ἐκ τῆς εὐρυχωρίας ἐς τὰ στενόπορα*, δηλ. ἐκ τῆς εὐρείας πεδιάδος τῶν Σώχων, ἔνθα τὸ πρῶτον εἶχε στρατοπεδεύσει ὁ Δαρεῖος, εἰς τὴν στενὴν παραλίον πεδιάδα τοῦ Πινάρου, ἔνθα νῦν ἦτο ἐστρατοπεδευμένος.—*ἵνα* ὅπου.—*ξύμμετρον χωρίον* κατάλληλος τοποθεσία.—*ἀρχεῖτος* ἀχρηστός, ἀνωφελής.—*παραπλήσιος* ὅμοιος.

§ 4—5. *τρυφῶσι* (μτχ.) οἱ ὅποιοι ζοῦν βίον τρυφηλόν, μαλθακόν.—*ἄλλως τε καὶ* καὶ πρὸς τούτοις ἀκόμη.—*ἐς χεῖρας ἦκω* συμπλέκομαι.—*ξὺν σφίσι* = *σὺν ἑαυτοῖς* (τοῖς Μακεδ.).—*ἄπονος* ὀκνηρός.—*μαλακὸς* μαλθακός.—*ἐπὶ δὲ* πρὸς τούτοις δέ.—*ἀντιστρατηγῶ τινι* ὡς στρατηγὸς εἶμαι παρατεταγμένος ἐναντίον τινός.

§ 6—7. *ἐς πλεονεξίαν τοῦ ἀγῶνος* εἰς ἀπόδειξιν τῆς ὑπεροχῆς αὐτῶν (τῶν Μακ.) ἐν τῷ ἀγῶνι. — *ἐπεξῆγει* διηγείτο, ἔλεγε. — *κρατῶ νικῶ*. — *ὅτι περ ὄφελός (ἔστι)* τοὺς ἀρίστους, τὸ ἄνθος. — *ἐπὶ τῷδε τῷ ἀγῶνι* μετὰ τοῦτον τὸν ἀγῶνα. — *ὅτι μὴ εἰ μὴ*. — *ἐπὶ τούτοις* μετὰ ταῦτα. — *τὰ ἐς τὸ κοινὸν ξὺν λαμπρότητι ἤδη πεπραγμένα* αἱ μέχοι τοῦδε πεπραγμένα ἀπὸ κοινοῦ λαμπραὶ πράξεις. — *καὶ εἰ δὴ τῷ ἰδίᾳ τι διαπρεπὲς ἐς κάλλος τετολμημένον (ἦν)* καὶ ἂν μάλιστα ὑπό τινος ἀτομικῶς εἶχε διαπραχθῆ τολμηρόν τι ἔργον ἔξοχον καὶ ἔνδοξον. — *ἐπὶ τῷ ἔργῳ* ἔνεκα τοῦ ἔργου τούτου (τοῦ τολμήματος). — *ἀνακαλῶ* προσφωνῶ. — *τὸ αὐτοῦ οὐκ ἀκίνδυνον* τὸ ῥιψοκίνδυνον αὐτοῦ. — *ὡς ἀνεπαχθέστατα* χωρὶς διόλου νὰ καταστῇ ὀχληρὸς (διὰ τῆς μεγαλαυχίας του) ἔπομένως: τὰ μάλιστα μετριοφρόνως.

§ 8—9. *ἅμα Ξεν.* = *σὺν Ξεν.* — *ἐς μνήμην ἐλθεῖν* = *ἀναμνησθῆναι*. — *οὐδέν τι σφίσιν ἐπεικότες* ἐν ᾧ οὐδόλως ὁμοιάζον (ἠδύναντο νὰ συγκριθοῦν) πρὸς αὐτοὺς (τοὺς Μακ.). — *ἀξίωσις* ἀξία. — *ὅτι μὴ* ἔκτός. — *αὐτοσχεδιάζομαι* ἐκ τοῦ προχείρου παρασκευάζομαι. — *καιόντων τοῦ κατέρχομαι* ἐπιστρέφω. — *ἐπιγίγνομαι τινι* ἐπιπίπτω κατὰ τινος, προσβάλλω τινά. — *ἐπῆλθον* διῆλθον. — *ὅσα τ' ἄλλα...* εἰκός (*ἔστι*), δηλ. *ἐπεδεικνυε* καὶ ὅσα ἄλλα... πρέπον εἶναι... ἀνέφερε. — *ἐν τῷ τοιῷδε* ἐν τοιαύτῃ περιστάσει. — *πρὸ τῶν κινδύνων* πρὸ τῆς μάχης. — *παράκλησις* παρόρμησις. — *ἄλλος ἄλλοθεν* πανταχόθεν. — *δεξιοῦμαι* χαιρετίζω λαμβάνων τὴν δεξιάν. — *τῷ λόγῳ ἐπαίροντες* διὰ τῆς παρορμήσεώς των ἐξάπτοντες.

Κεφ. 12.

§ 3—4. *ἐπανῆκεν* εἰς τὸ στρατόπεδον. — *παρελθόντα* = *εἰσελθόντα*. — *ἐξηρημένη ἦν αὐτῷ* ὡς ἐξαίρετον δῶρον εἶχε δοθῆ εἰς αὐτὸν (ὑπὸ τῶν Μακ.). — *πυθέσθαι* ὅτι ἠρώτησεν. — *αἴτινες (= τίνες) γυναῖκες*, δηλ. *εἰσίν*. — *ἀνθ' ὅτου* ἔνεκα τίνος — *καὶ τινὰ ἐξαγγεῖλαι* καὶ ὅτι ἀπεκρίθη τις. — *κάνδυσ* μανδύας. — *ὡς ἐπὶ τεθνεῶτι Δαρ.* νομίζουσαι ὅτι ὁ Δαρ. ἔχει φονευθῆ. — *ἀνοιμῶζω* θρηνῶ μεγαλοφῶνως.

§ 5. *ἐντέλλομαι* παραγγέλλω. — *φράζω* λέγω. — *θεραπεία βασιλική* οἱ βασιλικοὶ θεράποντες, οἱ αὐλικοὶ. — *ξυγ-*

χωρῶ παραχωρῶ. — *κόσμος* τιμαί (βασιλικαί). — *κατ' ἐχθραν* ἔνεκα προσωπικῆς ἐχθρας. — *γενέσθαι οἱ τὸν πόλεμον* = *πολεμῆσαι αὐτόν*. — *ἀρχή* κυριαρχία. — *διαπεπολέμηται ἐννόμως* ἔχει διεξαχθῆ ὁ πόλεμος (ὑπ' αὐτοῦ) νομίμως. — *Πτολεμαῖος* στρατηγὸς καὶ πιστὸς φίλος τοῦ Ἀλεξ., μετὰ τοῦ ὁποίου καὶ συνεξεστράτευσεν εἰς Ἀσίαν· μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀλεξ. ἐγένετο βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου. Συνέγραψεν ἀπομνημονεύματα τοῦ Ἀλεξ., τῶν ὁποίων ἀποσπάσματα μόνον ἐσώθησαν.

§ 6 — 7. *λόγος ἔχει* = *λόγος κατέχει* (I, 11, § 6). — *ἀμφιγνοῶ* εὐρίσκομαι ἐν ἀμφιβολίᾳ. — *δοτις αὐτοῖν εἴη* = *τίς αὐτῶν ἦν*. — *ἐστάλθαι* τοῦ *στέλλομαι* στολιζομαι. — *μείζων* ὑψηλότερος. — *καταιδοῦμαι τινι* κατατροπιάζομαι διὰ τι. — *διαμαρτία* πλάνη, λάθος.

§ 8. *πάντη* κατὰ πάντα, ὅλως. — *ἀναγράφω* ἐκθέτω, ἀναφέρω. — *κατοίκτισις* οἶκος. — *πίστις* ἐμπιστοσύνη. — *πιθανὸς* πιστευτός, ἱκανός. — *ὡς ἂν πράξας καὶ εἰπὼν* ὅτι ἠδύνατο νὰ πράξῃ καὶ νὰ εἴπῃ. — *καὶ ἐπὶ τῷδε* ἀκόμη καὶ διὰ τοῦτο.

Κεφ. 14.

§ 1 — 3. *ἀπὸ γλώσσης* προφορικῶς. — *Ἀρταξέρξης* τὸν Ὀχον, βασιλεύσαντα ἀπὸ τοῦ 359 — 339 π. Χ. — *ἤρξεν ἀδικίας* ἀποστείλας τῷ 335 π. Χ. τὸν Ἄτταλον καὶ τὸν Παρμενίωνα εἰς τὴν Ἀσίαν πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν ἐν αὐτῇ Ἑλλήνων ἀπὸ τῶν Περσῶν. — *ἐξ οὗ (χρόνου)* ἀφ' οὔτου. — *ἄχαρις* δυσάρεστος, κακός. — *ἀμύνω* βοηθῶ. — *ἀνασώζω τὴν ἀρχὴν* κινδυνεῦον τὸ κράτος σώζω. — *τῷ* = *τινί*. — *ὑπὲρ* περί. — *τὰ πιστὰ* αἱ ἔνορχοι διαβεβαιώσεις. — *ὑπὲρ Ἀλεξ.* ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἀλεξ.

§ 5 — 6. *ἀντιγράφω* ἐγγράφως (δι' ἐπιστολῆς) ἀπαντῶ. — *ὑπαρξάντων*, δηλ. *τῆς ἐχθρας*· *ὑπάρχω* κάμνω ἀρχήν. — *Πέρινθος* πόλις τῆς Θυράκης εἰς τὴν Προποντίδα· πολιορκηθεῖσα τῷ 341 π. Χ. ὑπὸ τοῦ Φιλίππου ἐσώθη διὰ τῆς βοηθείας τῶν Περσῶν. — *τοῦ πατρὸς ἀποθανόντος* ὁ Φίλιππος ἐδολοφονήθη τῷ 336 π. Χ. ἐν Αἰγαῖς ὑπὸ τινος τῶν σωματοφυλάκων τοῦ καλουμένου Πausανίου. — *συνειάξαιτε* ἐβάλατε. — *κομπάζω* διακηρύττω κανχόμενος. — *Βαγώας* Αἰγύπτιος δηλητηριάσας τὸν Ἀρταξ., τοῦ ὁποίου ἦτο αὐλικός, καὶ ἀναβιβάσας εἰς τὸν θρόνον τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἄρσην· ἀλλὰ καὶ τοῦτον ἐδολοφόνησε κατόπι

καὶ ἀνεβίβασεν εἰς τὸν θρόνον τὸν φίλον του Δαρεῖον, ὑπὸ τοῦ ὁποίου ὅμως ἠναγκάσθη νὰ πῆη δηλητήριον. — **οὐ δίκαιως** διότι ὁ υἱὸς τοῦ Ἄρταξ. καὶ ἀδελφὸς τοῦ Ἄρσου Βισθάνης εἶχε περισσότερα δικαιώματα ἐπὶ τοῦ Περσικοῦ θρόνου ἢ ὁ Δαρεῖος. — **οὐκ ἐπιτήδειος** ἐχθρικός.

§ 7 — 9. **ἦκε** ἐγκλ. προσκ. — **ἐξ ἴσου ἐπιστέλλω** ὡς ἴσος πρὸς ἴσον στέλλω ἐπιστολήν, γράφω. — **εἶ του δέη** ἂν ἔχης ἀνάγκην τινός.

Κεφ. 25.

ξυνέχομαι ἐν τινι ἀπασχολοῦμαι μέ τι. — **τάλαντον** ποσὸν χρημάτων 6.000 ἄττικῶν δραχμῶν. — **ἄγομαι γυναῖκα** νυμφεύομαι. — **ἀπαγγέλλω** ἀνακοινώνω. — **ἐπὶ τούτοις καταλύω τὸν πόλεμον** με τούτους τοὺς ὅρους τελειώνω τὸν πόλεμον. — **τὸ πρόσω** = πρόσω εἰς τὸ ἔξῃς, εἰς τὸ μέλλον. — **ἀγαπῶ** μένω εὐχαριστημένος. — **τι... φιλάνθρωπον** ἀπόδειξίν τινα τῆς καλοσύνης του (τῆς μεγαλοψυχίας του). — **εὐρέσθαι** = λαβεῖν. — **ξύμβασις** συνεννόησις. — **ἀπογινώσκω** ἐγκαταλείπω, ἀφήνω.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

	Σελ.
1. Βίος Ἀρριανοῦ	7
2. Ἀρριανοῦ Ἀνάβασις Ἀλεξάνδρου	7

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

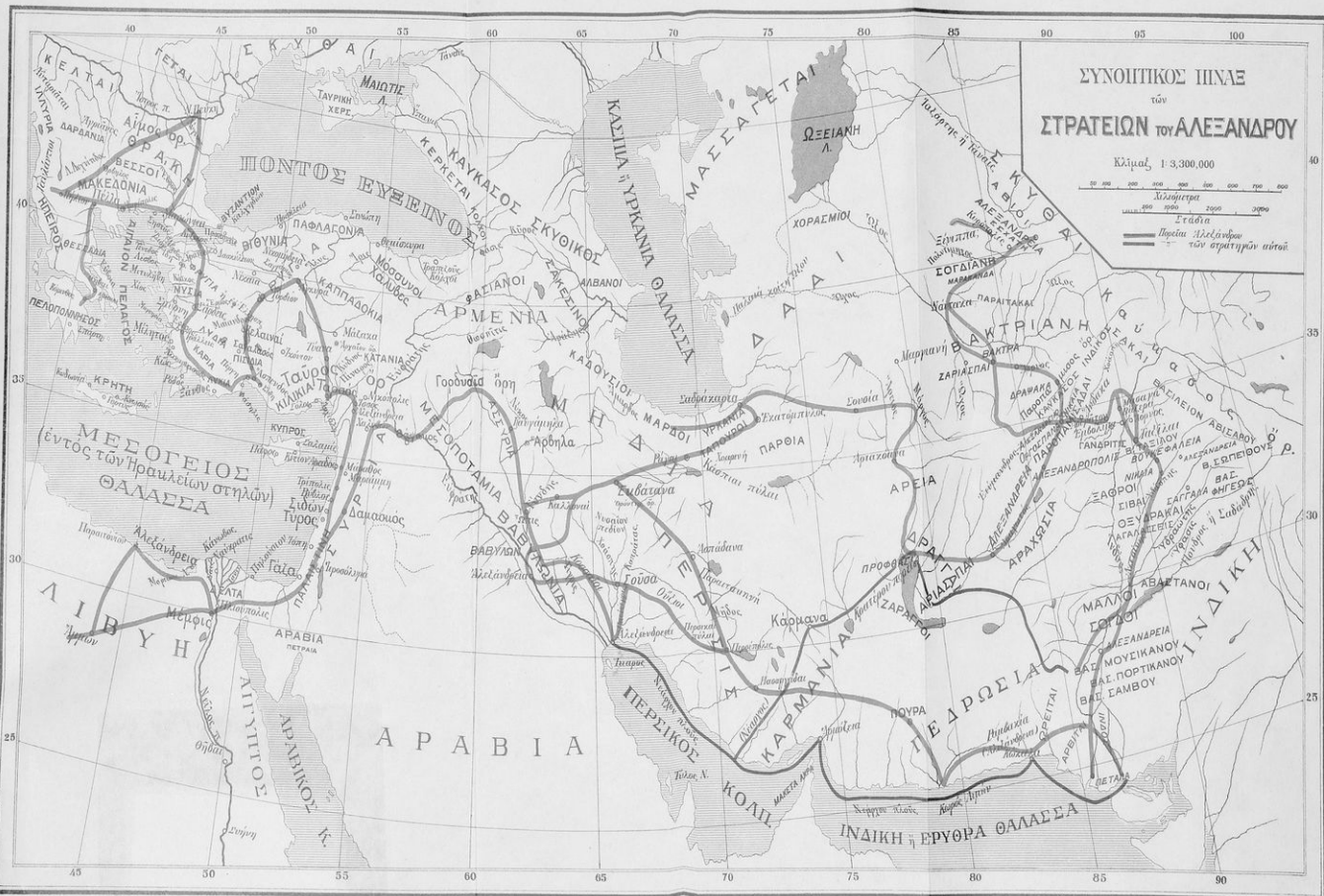
Βιβλίον πρῶτον

Α'. Ὁ Ἀλέξανδρος ἐν Πελοποννήσῳ (κεφ. 1)	9
Β'. Διάβασις τοῦ Ἀλεξάνδρου εἰς Ἀσίαν (κεφ. 11—12)	9
Γ'. Ἡ παρὰ τὸν Γρανικὸν ποταμὸν μάχη (κεφ. 13—16)	12
Περίληψις τῶν κεφ. 17—29	18

Βιβλίον δεύτερον

Α'. Ὁ Ἀλέξανδρος ἐν Γορδίῳ (κεφ. 3)	19
Περίληψις τῶν § 1—6 τοῦ κεφ. 4	20
Β'. Ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ὁ ἰατρός του Φίλιππος (κεφ. 4)	21
Περίληψις τῶν κεφ. 5, 6 καὶ 7 (§ 1—2)	22
Γ'. Προσλαλιά τοῦ Ἀλεξάνδρου πρὸς τοὺς στρατηγούς πρὸ τῆς ἐν Ἰσσοῦ μάχης (κεφ. 7)	22
Περίληψις τῶν κεφ. 10, 11 καὶ 12 (§ 1—2)	24
Δ'. Διαγωγή τοῦ Ἀλεξάνδρου πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ Δαρείου (κεφ. 12)	25
Περίληψις τοῦ κεφ. 13	26
Ε'. Ἐπιστολαὶ Δαρείου καὶ Ἀλεξάνδρου (κεφ. 14)	27
Περίληψις τῶν κεφ. 15—24	28

	Σελ.
ΣΤ'. Ἀπόκρισις τοῦ Ἀλεξάνδρου εἰς τὸν Δαρεῖον ἀποστεί- λαντα πρὸς αὐτὸν προτάσεις περὶ εἰρήνης (κεφ. 25) . . .	28
Περίληψις τῶν κεφ. 26—27	29
Περίληψις τῶν λοιπῶν βιβλίων (3—7)	29
ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ	37
ΕΙΚΟΝΕΣ	
1. Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας	3
2. Ὁ Ἑλλησποντος καὶ τὰ πέριξ	11
Συνοπτικὸς πίναξ τῶν στρατειῶν τοῦ Ἀλεξάνδρου (ἔκτος κειμένου)	

Λιδ. Β. Παπαγιωάννου - Αθήνα

024000018206

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἄριθ. πρωτ. 33492

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰουνίου 1931

Πρὸς
τὸν Ἐκδοτικὸν οἶκον Ἰωάννου Δ. Κολλάρου καὶ Σίας

Ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν, ὅτι δι' ἡμετέρας ταυταρίθμου πράξεως ἐκδοθείσης τὴν 10 Ἰουνίου ἐ.ξ. καὶ δημοσιευθείσης τὴν 16ην τοῦ αὐτοῦ μηνὸς εἰς τὸ ὑπ' ἄριθ. 89 φύλλον τοῦ τ. Β' τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐνεκρίθη συμφώνως πρὸς τὸν νόμον 3438 τὸ ὑφ' ὑμῶν ὑποβληθὲν πρὸς κρίσιν βιβλίον τοῦ κ. **Κυρ. Κοσμᾶ** ὑπὸ τὸν τίτλον **Ἐκλογαὶ ἐκ τῆς Ἀναβάσεως Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἀρριανοῦ καὶ τῶν Νεκρικῶν διαλόγων τοῦ Λουκιανοῦ** διὰ τοὺς μαθητὰς τῶν γυμνασίων καὶ τῶν δύο κατωτέρων τάξεων τῶν ἡμιγυμνασίων, διὰ **μίαν πενταετίαν** ἀρχομένην ἀπὸ τοῦ σχολικῶν ἔτος 1931 - 1932 ὑπὸ τὸν ὄρον ὅπως κατὰ τὴν ἐκτύπωσιν ληφθοῦν ὑπ' ὄψει καὶ ἐκτελεσθοῦν αἱ τροποποιήσεις, αἱ ὁποῖαι ὑπεδείχθησαν ὑπὸ τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς διὰ τῆς αἰτιολογικῆς τῆς ἐκθέσεως.

Ὁ Ὑπουργὸς
Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Ἄρθρον Βον τοῦ Π. Διατάγματος
«Περὶ τοῦ τρόπου τῆς διατιμῆσεως τῶν ἐγκεκριμένων
διδασκτικῶν βιβλίων»

Τὰ διδασκτικὰ βιβλία τὰ πωλούμενα μακρὰν τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεώς των ἐπιτρέπεται νὰ πωλῶνται ἐπὶ τιμῇ ἀνωτέρα κατὰ 15 % τῆς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρόντος Διατάγματος κανονισθείσης ἄνευ βιβλιοσήμου τιμῆς πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς δαπάνης συσκευῆς καὶ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν, ὑπὸ τὸν ὄρον ὅπως ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ μέρους τοῦ ἐξωφύλλου ἢ τῆς τελευταίας σελίδος τούτου ἐκτυποῦται τὸ παρὸν ἄρθρον.